DAYANIŞMA

Demokrasi Güçlerinin Birliği için İleri!

Sayı 2, 10 Mart 1981, 1 DM

CUNTANIN OYALAMA TAKTİKLERİ VE BAĞIMSIZLIK DEMAGOJİSİ

Faşist cunta halkı oyalamak için taktikler geliştiriyor. Çürümüş ve yozlaşmış burjuva demokrasisini karalayıp, kendini aklamaya çalışıyor. Büyük bir kararsızlar ordusunu da peşinden sürüklemeyi başarıyor.

Cuntanın taktiklerinden göz ayırıp onun yerleştirmeye çalıştığı duru faşist mantığı göremiyenler, hem kendilerini, hem de halkı kandırıyorlar. Faşist cunta, demokrasi sorunu üzerine olması gereken hayati tartışmayı detaylara kaydırırken "bir taşla iki kuş" vurmayı amaçlamaktadır. Sözde tarafsız gözüküp zaman kazanmak, hatta destek sağlayıp güçlenmek ve bu gücünü tekellerin kefesine aktarmak, güdülen taktiğin özünü oluşturuyor.

Cuntanın kafa bulandıran eylemlerinin başında, MHP'ye karşı tutumu, "milli motivler"le süslenen ideolojik tavrı, vergi, silah ve döviz kaçakçılarının "üzerine yürüme"si ve yer yer başvurduğu "halkçılık" edebiyatı geliyor. Eğer halk bu taktiği yutarsa, ülkenin bir zaman sonra "tarafsız" generallerle, "namuslu" patronlara kalacağı hesaplanıyor!

Faşizmin bu klasik taktiğini bekleyen tam bir iflastır. Çünkü o, bu oyunların yanısıra, esas olarak halkı ezmek ve tekelleri güçlendirip kendi siyasi tekeline ortam hazırlamak zorundadır. Dört aylık faşist iktidar, bu kısa dönemde bile asıl yüzünü ortaya koyan bir dizi halk düşmanı uygulamanın vebali altındadır.

Taktiklere aldanmayan, detaylara boğulmayan, cuntanın eylemleriyle kendi hayatı arasındaki doğrudan ilişkiyi önde tutan halk kitleleri yanılmıyorlar.

Nasıl yanılsınlar ki? Zamlar birbirini kovalıyor, ama halkın gelirleri fiilen dondurulmuştur. Tekelleri memnun eden yasalar peşpeşe çıkarılırken, çalışanların bekleyişi vergi ulufelerine bağlanarak biteviye erteleniyor. Kazanılmış emekçi hakları budanırken sermayeye yeni sömürü olanakları sağlanıyor.

Demokrasiye, özgürlüklere hele hele ulusal çıkarlara ilgi duymadığı sanılarak halk kitleleri ile açıktan alay ediliyor. İki milyonu sendikalarda, üç milyonu derneklerde, yedi milyonu kooperatiflerde örgütlenen sanki bu halk değilmiş, DGM'lere, baskı yasalarına, faşist canilere karşı yüzbinler halinde direnenler sanki bu emekçiler değilmiş gibi davranılıyor. Yozlaşan demokrasi eleştiriliyor ama yerine faşist bir devlet geçirilmek isteniyor.

Faşist MHP'nın siyasal şefleri göstermelik davalarla ödüllendirilirken, yurtsever gençler birbiri ardı sıra idam ediliyor, operasyonlarda veya işkencelerde kitleler halinde katlediliyor, insanlar siyasal görüşlerinden dolayı ağır hapis cezalarına çarptırılıyor. Va yanılanlar, cuntanın taktiklerinin arkasından tutumlarıyla sağa sola savrulanlar, bu açık göstergelere rağmen yanılmaya devam ediyorlar.

Faşist cunta hassas dengeler üzerinde oturuyor. Bu nedenle kılıktan kılığa giriyor. Önü tıkanan generalleri, iktidar yolu arayan cuntaları yatıştırmak için formüller arıyor. Sağa sola umut dağıtıyor ve asıl amacını gözlerden uzak tutmak için çabalıyor.

Bu arada, ve bir de bu nedenle, "demokrasiye dönüş" planı üzerinde giderek hassaslaşıyor. Cunta başı Evren "kurtarıcı" pozunda halk önüne çıkıp nutuklar atıyor, bu konudaki arayışlara, yayılan soru işaretlerine öfkeleniyor. Böylesine belirsiz bir vaadle kamuoyunu ikna edememenin verdiği endişeyle "demokratik düzene dönüş" özlemlerine saldırıyor.

Ve Amerikancı cunta bunu "bağımsızlık" kavramını dejenere ederek, çarpıtarak yapıyor. Avrupa kamuoyunun Türkiye ile ilgilenmesini, cuntanın zulmünü izlemesini beğenmiyor. Tekellere üç beş kuruş döviz bulmak, Kıbrıs'ta Amerikancı çözümlere yatmak, dış politikayı NATO'nun dümen suyuna sokmak başlı başına birer "dış sorun" olurken, demokrasinin katledilmesinin, baskıların, ayaklar altında çiğnenen insan haklarının, kısacası faşizmin bir "iç sorun" olarak görülmesini istiyor ve bekliyor. Akıl yürütmeye bakın ki, Türkiye'de demokrasiye dönülmesini sadece "temenni" etmek bile Türkiye üzerinde "baskı" oluyormuş.

(Devamı 11. sayfada)

TERÖRÜN YERİNİ FAŞİST DEVLET TERÖRÜ ALDI

Faşist cunta halk güçlerimiz ve özellikle onların örgütlü kesimleri, onbinlerce ileri ögesi üzerindeki zulmünü yoğunlaştırıyor. Bugün Türkiye'de faşizmin zindanlarında, işkencehanelerinde bulunan insanlarımızın sayısını kimse bilmiyor. Faşist militarist şefler ya da onların kolluk görevlileri bile bilmiyorlar. Cuntanın kendi rakamlarına göre "içeride" 32 bin kişi var. Avrupanın bazı demokrat devletleri bu sayının 50.000'in üzerinde olduğunu söylüyorlar. BBC radyosu Aralık ayında verdiği bir yorumda 70 binin üzerinde siyasi tutuklu bulunduğunu belirtiyordu. Aynı radyo son yayınlarından birisinde Türkiye'deki siyasal tutukluların 100 bine yaklaştığını dile getiren bir başka yorum aktardı.

Öte yandan geniş kitleler üzerinde eşi görülmedik baskı ve terör uygulanıyor. 12 Eylül'den bu yana aylardır, büyük kentlerin gecekondu mahalleleri basılıyor. Gece sabahlara kadar kadınlar, çocuklar, ihtiyarlar soğukta bekletiliyor. Gecekondu halkı dipçikleniyor, tekmeleniyor. Kolluk kuvvetleri "şüpheli" gördükleri kişileri toplayıp götürüyorlar. Şüpheli olmanın kriteri de belli değil. Yaşı genç olan ve bir iş bulabilmiş olmayan, ya da memleketinden İstanbul'daki bir akrabasının yanına gelmiş bulunan insanlar "şüpheli" şahıs sayılıyorlar. Ayrıca işçilerden kendi işyerinde ve mahallesinde ilerici, solcu diye tanınmış olanlar, veya ilerici düşünceler taşıyan Kürtler, Aleviler de önceden edinilmiş istihbarat ve ihbarlara dayanılarak "gözaltına" alınıyorlar.

(Devamı 11. sayfada)

DEMOKRAT GÖZÜYLE

CUNTA YÖNETİMİ İŞKENCEDEN BİZZAT SORUMLUDUR

(Mümtaz Soysal'a Açık Mektup)

Sayın Soysal

Hasan YUMAK

YAZILARINIZI ÖTEDENBERİ DİKKATLE İZLERİM. ZAMAN ZAMAN, BAZI KONULARDAKİ GÖRÜŞLERİNİZE HİÇ KATILMADIĞIM OLMUŞTUR. FAKAT GENELLİKLE SORUNLARA İLKELİ VE AÇIK YÜREKLİLİKLE YAKLAŞMAKTAKİ GAYRETİNİZİ HER ZAMAN TAKDİRLE KARŞILAMIŞIMDIR. BU BAKIMDAN, TÜRKİYE VE DÜNYA KAMUOYUNDA SORUN OLAN BİR KONUYLA İLGİLİ BİR YAZINIZ ÜZERİNE GÖRÜŞLERİMİ, ELEŞTİRİLERİMİ SİZE BİLDİRMEK İSTİYORUM.

28 Ocak 1981 tarihli Milliyet'te "Uygarca" başlıklı yazınızda "İşkence iddialarının soruşturulmasında gösterilen titizlik"ten, İngiltere, Fransa gibi ülkelerde de böylesi uygulamaların olabileceğinden söz ederek şöyle diyorsunuz: "İşkence iddialarını örtbas eden bir yönetim ile iddiaların üzerine giden ve sorumluların yargılanıp cezalandırılmasını isteyen bir yönetim arasındaki fark büyüktür.Bu fark uygarlık farkıdır."

Böyle yazmakla bugün Türkiye'deki *askeri cunta yönetimini* ve bu yönetimin *bir sürü uygulamasını* aklamış olmuyor musunuz? hatta,işkence uygulamalarının örtbas edilmesine yardımcı olmuyor musunuz?

İşkence yapılmış mı? kimi insanlar dövülerek, işkence altında öldürülmüşler mi? Bunu yapanlar kimler? Cunta yönetiminden cesaret almadan kim yapabilir? 12 Eylül'den önceki yönetimlerce delilli ispatlı iddiaların üzerine hiç yürünmemiş midir?Hiç işkence soruşturması açılmamış mıdır? Hangisi bir işe yaramıştır. Şimdiki yönetimin bu iddiaların üzerine gitmesi ne işe yarayacaktır?

"Milli Güvenlik Konseyi" üyeleri her ağızlarını açışta kendi görüşlerine aykırı siyasi görüş sahiplerini "vatan hainliği" ile suçlamıyorlar mı? Hepsinin başının ezileceğini, ezilmekte olduğunu söylemiyorlar mı? Cunta "vatan hainleri"ni, vb. yargılayıp mahkum etmek için yurdun dört bir yanında emirle vazife gören askeri mahkemelerle donatmadı mı? Duruşmaları hızlandırmak gerek diye savunma hakkını kısıtlamadı mı? Buna karşılık gözaltı süresini 90 güne çıkarmadı mı? Daha rüştünü ıspat etmemiş çocukları "anarşist, terörist" diye asmıyor mu?

Biliyorsunuz, damdakiler keman çalarsa alt kattakiler oyuna kalkar! 12 Eylül'den sonra işkence uygulamalarının ve işkenceden ölenlerin sayısının birden artması bundandır. İşkence insanlık dışı bir suç, insan haklarını hiçe saymaktan kaynaklanan bir davranıştır.Peki ya grev yasaklamak,sendika kapatmak, ilerici sendika yöneticilerini yargılamak, parlamento feshetmek? (Bunları yapmak da,işkencelerin üzerine gitmek gibi, *uygarlık* nişanesi midir? Devlet memuru beş general günün birinde ortaya çıkıp "Parlamentoyu feshettik!" derse, bir başçavuşla iki gardiyan da ellerine düşen bir sanığın işkence edilmeme hakkını feshedebilirler.

Bir an için, içinde yaşadığımız bu "olağanüstü" dönemde işkencenin -adı anılmadan da- mübah olduğu konusunda açık bir emir ve teminat verilmediğini farzetsek bile, cunta yönetimi işkencelerden ve işkencecilerden doğrudan doğruya sorumludur. Üç-beş görevliyi tutuklamakla bu sorumluluktan sıyrılmaya çalışıyorlar. Bunu da "vatan hainleri"nin işkence edilmesine vicdanları elvermediğinden değil, dünya kamuoyunun tepkisinden korktukları için yapıyorlar. Siz de tutup onları "uygar" olmakla taltif ediyorsunuz! Cunta Anayasayı, demokrasiyi insan haklarını hiçe saydıktan sonra, şimdi sizden de puan alıyor! Tam istediği şey: Parlamentoyu feshetti -12 Eylül öncesi Parlamento itibarını hepten kendisi yitirmişti! Sendikaları kapattı- sendikacılar çizmeden yukarı çıkmışlardı! Grevleri yasakladı- aşırı talepli, ideolojik grevlerle grev müessesesi yıpratılmıştı!ilâh. Böylesi bir demagoji üzerine iktidarını oturtup silah zoruyla sürdüren gayrı meşrû, gâsip bir yönetime "işkencecilerin üzerine gidiyor" diye uygarlıktan tam not vermenin anlamı nedir?

"Helal olsun başımızdaki generallere, Soysal abimizden de tam not aldılar, bak! Allah başımızdan eksik etmesin! Hem dahası var. Yalnız bizde değil, en uygar bildiğimiz toplumlarda bile işkence varmış. İngilteresi, Fransası, vb... Hiç değilse bizim başımızda işkencecileri tutuklayan generaller var. Bu cunta başka cunta! Zaten biz bize benzeriz.Başka nerde olsa ordu demokrasinin canına okur. Bizim ordumuzsa kurtarır. Baksana,işkencecileri tutukluyor! Uygar geçinen dünyaya ders bile veriyor *nerdeyse*. Bir adım daha atılsa, tamam. Türkiye'nin başına bundan âlâ yönetim mi gelmişti?"

Cunta, sayın Soysal, halka bunları dedirtmek istiyor ve siz bunları söylüyorsunuz. Cuntayı aklamakla da işkencecilerin yüreğini ferahlatıyorsunuz. Çünkü onların tek dayanağı cuntadır, mevcut iktidardır. Cuntayı aklamak, işkencecilerin önünü açmaktır. Üçü-beşi durumu kurtarmak için yakalanır,ceza görür (ne kadar, nasıl, o ayrı konu), onu-yirmisi işini görmeye, "vatan hainleri"nin başını ezmeye devam eder. Üstelik emrinde oldukları yönetimin sizden aldığı "uygarlık" notuna güvenerek işlerine daha bir hırsla sarılırlar.Tıpkı emrinde oldukları yönetim gibi onlar da Türkiye'yi terörden, anarşiden, komünizm ve bölünme tehlikesinden, geri kalmışlıktan, enflasyondan vb. kurtarmak için üzerlerine düşeni, anayasa-babayasa,insan hakları filan dinlemeden yerine getirmeyi *"görev"* bilirler.Cuntadan başka kimseye hesap vermek zorunda değildirler!

Peki *cunta yönetimi* onlardan bu hesabı ne ölçüde, nereye kadar sorduğunun hesabını *kime. nasıl* verecek? Sorun burda çok önemli bir noktaya gelip dayanıyor. Siz dahi, işkenceciler hakkında soruşturma açtı diye -işkence olgusunu bir yana koyup cunta yönetimine paye veriyorsanız, ne biçim bir Cumhuriyette yaşıyoruz? Hangi *uygar* cumhuriyette vergi kanunu çıkarmak. ihracatı teşvik kararnamesi yayınlamak ordu üst kademesinin üzerine vazifedir? Aslında devletin maaşlı memurlarından başka bir şey olmayan ve görevleri yasalarla çizilmiş olan generaller parlamentoyu feshedip, partileri kapatarak, tüm demokratik işleyiş sürecini bir kenara iterek bu gibi konulara doğrudan el atıyorlarsa ve hiç kimse de -hapse girmeyi ve hapiste işkenceden ölmeyi göze almadıkça- buna itiraz edecek durumda değilse, aynı generallerin karakuşî bir kararname ile getirdikleri 90 gün gözaltı süresi içinde sanıklara yapılanların hesabını kim kimden soracaktır? Kendi kendini iktidar ilan eden, hiç bir kural ve sorumluluk tanımayan, "Dediklerim Anayasaya uymuyorsa Anayasayı değişmiş bilin!" demekten çekinmeyen cunta yönetiminin kendi adamlarından bu hesabı sorması, ve bu yüzden sizden de iyi not alması, demokratik cumhuriyet kavramı açısından açık bir çelişki değil midir? Neyin üzerine meşruiyet kılıfı çektiğinizin, hangi özlemlere prim verdiğinizin, uygarlıkla asla bağdaşmayan bir gidişe nasıl gerekçe sağladığınızın farkında mısınız? Hem demokrasinin, cumhuriyet kavramının, insan haklarının baş düşmanı "ordu millet" anlayışının fiilen ve somut olarak hortlatılmak istendiği bir sırada? Asker yöneticilerin her yaptığını haklı çıkarmak için sendikacıların kötülendiği,derneklerin mahkûm edildiği, politikacıların ve politikanın "çirkef" ilan edildiği,cuntanın "memleketi falana filana teslim etmeyiz" diye -memleketi dilediğine teslim edebilirmiş gibi!- kendi iradesini milletin iradesi yerine ikame ettiği, cumhuriyet kavramını

(Devamı 11. sayfada)

Faşist Cunta'nın Avrupa Bozgunu

Türkiye'deki faşist diktatörlük, Avrupa Konseyi Parlamenterler Asamblesinde Batı Avrupa'nın demokratik güçlerinin sözcüleri tarafından alabildiğine hırpalanınca, Türkiye'deki faşist işbirlikçisi kalemler kapıldıkları telaşı saklayamaz oldular. Konsey'deki komünist veya demokrat parlamenterlere ağız dolusu sövmeye başladılar.. Daha da önemlisi, Avrupa Konseyi'nin söz konusu oturumuna kayıtsız kalmayarak uluslararası kamuoyunun demokratik platformlarından birisi olan bu alanda etkinlik yaratan ülkemizin değişik işçi sınıfı veya halk örgütlerinin oradaki temsilcilerine, yani halkımızın oradaki gerçek sözcülerine ağız dolusu sövmeye başladılar.

Bilindiği gibi, Türkiye Sosyalist İşçi Partisi Merkez Komitesi Politik Bürosu oturumlar başlamadan önce Konsey'deki politik gruplara ve ulusal delegasyonlara birer rapor iletti.. Aynı şekilde TÖB-DER Genel Başkanı Gültekin Gazıığlu, Türkiye'deki faşist cuntayı teşhir eden bir metin sundu. Ayrıca, aralarında bir DİSK Genel Yönetim Kurulu üyesinin, DİSK 7ci bölge temsilcisinin (yani Konfederasyon düzeyinde iki temsilcinin) ve DİSK'e bağlı 10 sendikanın merkez yöneticisinin de bulunduğu sendikacıların imzaladıkları bir bülten Konsey'deki siyasi grup yöneticilerine iletilerek, Türkiye'de işçi sınıfına, onun ileri sendikal hareketine karşı faşist askeri diktatörlük tarafından yürütülen düşmanlık politikası sergilendi. Bunun dışında, Avrupa'daki Türkiyeli çeşitli işçi veya öğrenci derneklerinden onbirinin hazırladıkları basın metni ve duyurusu vardı. Gene, Devrimci Demokratların Kürdistan'daki baskı ve zulüm hakkında hazırladıkları ayrıntılı ve kanıtlı bir kitapçık siyasal gruplara ve ulusal delegasyonlara iletildi. Keza Komkar temsilcileri de bu çabalara paralel demokratik ve özgürlükçü uğraşlar içinde oldular.

Bütün bu anti-faşist uluslararası girişimler Türkiye'deki şefler ve onların kalemşörlerini sanıldığınında ötesinde paniğe sevketmiştir. Bu konuda faşist işbirlikçisi kampanyalar başlatılmakta, ya da faşist rejimin ağzından yazılmış mektup metinleri, Avrupa'daki çeşitli Türk konsoloslukları tarafından oralardaki Türkiyeli işçilerin adreslerine gönderilerek, bunların Konseye postalanması istenmektedir. Askeri faşist diktatörlüğün başını çeken generaller cuntası, bu yoldan, kendilerinin güya Türkiye halkı tarafından desteklendiğini kanıtlamayı umacak kadar aciz ve çaresiz kalmışlardır. Böylesine gülünç ve zavallı duruma düşmüşlerdir. Sadece bu bile faşist cuntanın kitleler tarafından desteklenmediğini bu konudaki iddiaların YALAN olduğunu kanıtlamaya yeter. Çünkü şayet işçilerimiz bir yönetimi desteklerlerse, onların ısmarlama mektuplara ihtiyacı olmaz.Onlar görüşlerini kendi örgütleriyle, kendi sınıflarına uygun kitlesel yöntemlerle dile getirmesini, kendi mektuplarını kendi elleriyle, dilleriyle yazmasını bilirler. İkiyüzlü faşist şefler ise, işçiler tarafından desteklenmediklerini bile bile onları ısmarlama mektuplara zorlayacak kadar acz ve riya içindedirler. Bu mektup entrikasının Konsey'deki anti-faşist ortamı etkileyeceğini, delegelerin zihinlerini çeleceğini ummak, ancak faşist generallare yakışan bir salaklıktır.

Nitekim, faşist cuntanın Konsey'deki Türk alkışçıları, onların iki cılız sesli, utangaç Avrupalı muhafazakar savunucuları dışında, hemen hemen bütün ülkelerden,hatta o ülkelerin merkez sağ politikacılarından fakat en başta komünist ve sosyalistlerden yükselen gür demokratik ve anti-faşist ses bütün Ocak oturumuna hakim olmuştu. Konsey'deki komünist ve diğer demokratik sesler Türkiye'deki faşist cuntayı -deyim yerindeyse- hallaç pamuğu gibi attılar, yerden yere vurdular...O kadar vurdular ki, oturumlar öncesinde komisyonda demokratlara karşı "Gülünç oluyorsunuz" diye babalanan -faşist cuntanın Konsey'deki ağır topu- satılık kalem, kiralık çomar, utanmaz adam Metin Toker bile Genel Kurul'da son konuşmacı olarak tekerlediği sözlerinde perişandı. Hazretin ilk günkü fiyakasından eser yoktu. Çünkü komisyonda bir Avrupalı demokrat Toker'e "Siz hangi partiye mensupsunuz?" diye sormuş, Toker'de "Hiç bir partiye mensup değilim" demişti.. Parlamenter bu kez "Öyleyse nasıl seçildiniz?" diye yeni bir soru yöneltiğinde, Toker süklüm püklüm bir vaziyette, "Ben seçimle gelmedim, senatörlüğe atamayla getirildim" deyince, Komisyon üyelerinin tümü bu zavallı âdeme, bu kiralık kaleme istihzayla bakmaktan kendilerini alamamışlardı. Ve Avrupalı komünistlere,demokratlara "Gülünç oluyorsunuz" diyen Toker, komisyondaki konuşmasının hemen sonunda öylesine gülünç duruma düşmüştü ki, Genel Kurul'da bu horlanmışlığını üzerinden atamadı.. Hele hele, elliyi aşkın yabancı parlamenterden sadece bir-iki gericinin cuntaya tolerans gösterdiğini, geri kalan tümünün cuntayı yerden yere vurduğunu görünce, Toker efendinin sesi soluğu kesilmişti.. Böylelikle faşist cuntanın Strasbourg'a "ağır top" olarak gönderdiği ve konuşmasını en sona sakladtığı Toker, bırakınız "ağır top" olmayı, bir kuru-sıkı zortlama bile olamadı.

Artık oturumları izleyen, ya da uluslararası politikayla ilgilenen herkes bilmektedir ki.. Türkiye'deki askeri faşist diktatörlük Avrupa Konseyinde iyice köşeye sıkışmıştır. Bunu faşist cuntanın kendisi de görmektedir. Mayıs ayında yapılacak 33ncü oturumunda Türkiye konusu gene gündemin en önemli maddesi olacaktır ve bu oturumda muhtemelen Türkiye'nin üyeliğinin askıya alınması yolunda bir tavsiye kararı çıkartılacaktır.. Üstüne üstlük, Ocak oturumu, Türkiyeli eski parlamenterlerin Assamble'ye katıldığı son toplantı olmuştur. Mayıs'a kadar her ülkeden delegeler kendi parlamentoları tarafından yeniden tespit edilip gönderilecektir. Türkiye'de seçilmiş bir parlamenter olmadığı için, Türkiye'de parlamento olmadığı için, Türk delegeleri Konsey asamblesine ve komisyonlarına bile giremeyeceklerdir.

Bu arada faşist cunta Mayıs ayında nasıl bir atraksiyon yapacaktır, bunu göreceğiz. Şimdi ABD'nin,CIA'nın ve Türk tekelci sermayesinin kurnaz tilkileri, yani generallerin akıl hocaları, yani faşist cuntanın asıl efendileri bu konuda yeni yeni entrikalar planlamakla meşguldürler.

Geçmiş olsun...Siz satılmış adamlar, siz emperyalist işbirlikçisi generaller, siz tekeller uşağı faşist cuntacılar, haberiniz olsun ki, daha 12 Eylül sabahında işçi sınıfımızın, ileri halk güçlerimizin ve uluslararası proletaryanın gözünde mahkûm olmuştunuz.. Şimdi ise Batı Avrupa devletlerinin politik platformunda da ipliğiniz pazara çıktı..Artık sizi Batı Avrupa devletleri bile savunamaz oldu, kendi ülkelerinden yükselen demokratik sesler karşısında, onlar da sizin kanlı ve karanlık ellerinizi bırakmak zorunda kaldılar.

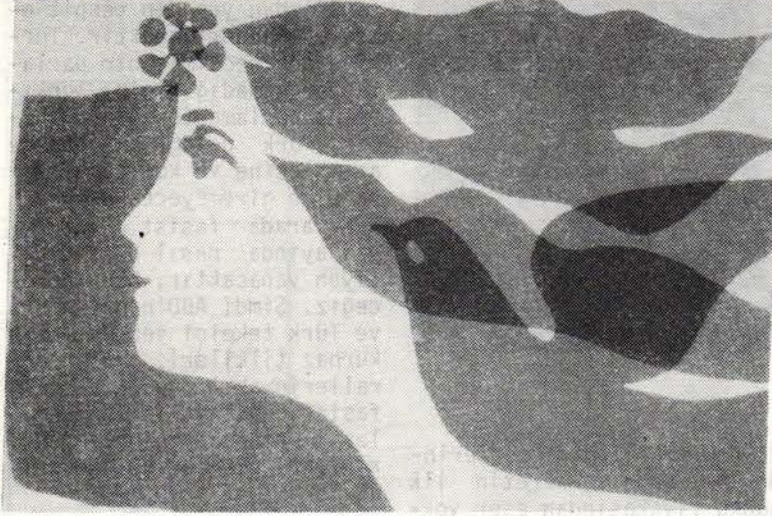
Ve en önemlisi 12 Eylül darbesinin ilk şaşkınlığını atlatan ve faşist demagoji furyasından silkinen geniş emekçi yığınları artık homurdanmaya ve öfkelerini dile getirmeye başlamışlardır.

Ve en önemlisi, sadece sınıf bilinçli proletarya değil, sadece ileri halk güçlerimiz değil... -12 Eylül darbesinin ilk şaşkınlığını atlatan ve faşist demagoji furyasına karnı doyan- en geniş emekçi yığınlar da faşist cuntaya karşı öfkelerini dile getirmeye başlamışlardır. Cunta daha dördüncü ayında -kendi deyimiyle- balayı günlerini geride bırakmış.Kendi satılmışlığı, kendi uşaklığı ile başbaşa ve yapayalnız kalmış, ecel terleri dökmeye başlamıştır.

Böylece, askeri şefler artık demagoji ve yalanlarının kimseyi kandırmadığını görerek, hırçınlaşmışlardır.

Artık onların sözüne, ne içeride, ne dışarıda kimse inanmamaktadır.Herkesin karnı faşist safsatalara doymuştur. Cuntanın "destek" beklentileri hızla sönmektedir.

Özgür 8 Mart'lar için ileri!

Mahpus damlarında insanlık dışı, onur kırıcı işkencelere maruz kalmadığımız,gecelerinde aç kalıp çocuklarımızın ertesi günkü ekmeğini nasıl çıkaracağımızı düşünmediğimiz, barışın, eşitlik ve özgürlüğün tadını doyasıya duyacağımız nice nice 8 Mart'lara...

8 Mart biz demokrat ve ilerici kadınlar için özel bir bayram ve eylem günüdür.

Eylem gürüdür; çünkü, biz bu günde sömürüye, eşitsizliğe, silahlanmaya ve ırkçılığa, dünyanın dört bir yanından aynı günde hep bir ağızdan HAYIR deriz. Eşit hak isteriz,çocuklarımıza savaşsız,sömürüsüz, yaşanılır bir dünya kuracağımızı haykırırız.

Biz farklı ekonomik ve toplumsal yapıların kadınları, kimimiz ev kadını, kimimiz meslek sahibi, dünyanın beş kıtasından, ayrı dil konuşup, farklı renkten, birbirini hiç tanımayan bizler. Bugün bizim için önemli bir gün. Biz aynı şeyi duyuyoruz ve düşünüyoruz... Ve dört bir yandaki hemcinslerimizle olan bağlarımızı daha da güçlendiriyor, birbirimizi daha bir yakın hissediyoruz.

Hele ülkemizdeki bizler, aklımız sizdedir, yüreklerimiz sizlerledir. Doğduğumuz günden başlar derdimiz. Keşke erkek olsaydı derler.Okula gitmesin, okuyup yazmasa da olur, üç gün sonra evlenip gitmeyecek mi derler. Ya onun bunun kapısına gündelikçi yollarlar, ya da bir fabrikada, bir tezgahta üç kuruş kazanmaya.Kimimiz belki meslek sahibi oluruz ama, o da başka bir sıkıntı.Kadın olduğumuz, günün birinde evlenip, doğuracağımız için işe alınmayız.Alınsak da en doğal hakkımız analık için iki üç sene garanti isterler bizden. İşini ilk kaybeden bizler oluruz. Krizler ençok bizi etkiler. Hasılı, sömürü doğduğumuz günden başlar. Hem de katmerlisi. Ve şimdi yurdumuz faşizmin çizmesi altında. Halkımız, kadınıyla, erkeğiyle, çoluğuyla, çocuğuyla faşizmi yaşatmamak için çırpınıyor.

Yıllarca faşist terörün hedefi olduk. Çocuklarımızı ve yakınlarımızı kaybettik.Şimdi 5 General devlet de hükümet de biziz diyor.Teröre mani olacağız diyor. Ama görüyoruz ki, faşist terörün yerini şimdi de devlet terörü almış.

Siz bugün hapisanelerdeki kardeşlerimiz, zor şartlarda kavga veren, çocuğuna içecek süt dahi alamayan bacımız, tezgah başında, masa köşesinde ter döken, sınıfında ders verip doğruyu öğreten, sonra da işten atılan, sürüm sürüm sürülen öğretmen arkadaşımız. Hepinizi bugünde en coşkulu, en sıcak dayanışma duygularıyla selamlıyoruz.

Ya diğerleri; bizim gibi faşizmin çizmesi altında direnen Şili'li, Arjantin'li yiğit hemcinslerimiz, kardeşlerimiz. Türkiye'li kadınlar olarak size bu günde tüm dayanışma duygularımızı iletiyoruz.

Siz Filistin'de, El-Salvador'da, Güney Afrika'da,Batı Sahra'da emperyalizme karşı haklı savaş veren kardeşlerimiz! 8 Mart Uluslararası Emekçi Kadınlar Gününde en sıcak duygularla sizleri hatırlarken; bir kere daha başta ABD emperyalizmi olmak üzere tüm emperyalist-kapitalist sistemi lanetliyoruz.

Faşist cuntanın 8 Mart'da analara "armağanı". İlerici sanatçılarımız Melike Demirağ ve Şanar Yurdatapan'la birlikte minik Zeynep de yurttaşlıktan çıkarılıyor.

Nikaragua'lı, Angola'lı, Mozambik, Etopya'lı kardeşlerimiz! Sizler savaştınız ve bağımsızlığınızı kazanarak demokratik bir gelişme içine girdiniz. Sizlerin başarısı bizim sevincimizdir. Selâm olsun sizlere!

Sizler kadın olduğunuz için horgörülmeyen, erkeklerle hayatın her alanında eşit olan, sömürüden kurtulmuş Sosyalist ülkelerdeki kardeşlerimiz! Sizlerle birlikte bayram yapıyoruz bugünde.

8 Mart 1981'de, Uluslararası Emekçi Kadınlar Gününde bizim birliğimizi bir kere daha güçlendirmemiz, birbirimize kenetlenmemiz çok önemlidir. Dünya barışının güvencesi bizleriz. Yurdumuza demokratik bir düzenin gelmesi bizim çabalarımıza bağlıdır. Dünya nüfusunun yarısını biz teşkil ediyoruz. Ülkemiz insanlarının % 55'i biziz. Dünyamızda yarım milyar insan eksik besleniyor. Her sene 12 Milyon çocuk açlığın pençesinde... Çılgınca bir silahlanma emperyalistler tarafından körükleniyor. Açlığa ve yoksulluğa bakılmaksızın.Bir savaş uçağı parasına 30 okul veya 10 hastane yapmak mümkün.Eğer dünyada üç günlük silahlanmaya harcanan para toplansa, 1.2 Milyar insanın içme suyu gereksinimi için gerekli tesislerin parası karşılanır. Bunun içindir ki BARIŞ bizim için önemlidir. Soluduğumuz hava, yediğimiz ekmek ve içtiğimiz su kadar...

Barışın amansız savunucuları olacağız. Silâhlanmaya karşı duracağız. Silâhlara ayrılan paralarla çocuklarımıza kreş, okul, hastalarımıza hastane, köylerimize yol isteyeceğiz. En önemlisi faşizmi yaşatmamak için, ülkemizde kalıcı barışı sağlamak için, çocuklarımıza sömürüsüz bir gelecek hazırlamak için; iş ve ekmek için, eşitlik için ülkemizin tüm kadınları olarak, hep birlikte savaşacağız.

SAVAŞA HAYIR!
SÖMÜRÜYE SON!
ÖZGÜR 8 MART'LAR İÇİN İLERİ!

Eylem Birliği Güçleniyor

Gerçek Avrupa Dayanışma Komitesi, DİB-FAK ve KKDK arasında oluşturulan ilkeli ve kalıcı güç ve eylem birliği giderek güçlenmeye ve demokrasi safları arasında yer alan diğer kesimleri de etkilemeye başladı.

Bundan uzun bir süre önce bir araya gelen ve ilkeli, kalıcı bir platformun oluşturulması için çaba sarfeden GERÇEK, DİB-FAK ve KKDK temsilcileri, böylesi bir platforma katılmamak için çeşitli bahane ve gerekçeler ileri süren KOMKAR ve FİDEF'in olumsuz tavırlarına karşın üçlü bir platformu oluşturmuş ve 21 Şubat 1981 günü Köln'de ilerici sanatçılarımızdan Melike Demirağ, Şanar Yurdatapan, Temeli, Mustafa Doğan ve Qazi'nin katılımlarıyla "Faşizme, Emperyalizme ve Şovenizme Karşı Türkiye ve Türkiye Kürdistanı Demokrasi Güçleriyle Dayanışma Gecesi" adı altında bir toplantı düzenlemişlerdir.

Toplantıda KKDK, GERÇEK ve DİB-FAK adına çeşitli konuşmalar yapılmış ve değişik uluslardan ilerici örgütlerin mesajları okunmuştur.

Gecede Gerçek gazetesi adına bir konuşma yapan arkadaşımız, cuntanın faşist karekterini ve uygulamalarını sergiledikten sonra, sözlerini şu cümlelerle bitirmiştir.

KARDEŞLERİM, DOSTLARIM, YOLDAŞLARIM...

Bütün bu zorlukları elbet aşacağız.Buna inancımız tamdır.Yeter ki vakit geçirmeden bir an önce sınıfımızın ve halkımızın siyasi başarıları için İKTİDAR mücadelesini hızlandıralım. Yeter ki, bu rezil faşist diktatörlüğe karşı bütün demokratik güçleri birleştirelim. Yeter ki anti-faşist mücadeleyle yetinmeyip, bu mücadeleyi asıl hedefimiz olan İKTİDAR mücalesine bağlayalım.

Bunların hepsini başaracağız... Elbirliğiyle ve hep birlikte başaracağız...Omuz omuza, el ele, kol kola hepbirlikte düşmanın üstüne üstüne..yürüyeceğiz. Milyonlar on milyonlar halinde ayağa kalkacağız... Ve kardeşlerim biz HALK OLARAK BAŞ KALDIRACAĞIZ. Bu zulüm çarklarını parçalayacağız... Bu kahır duvarını yıkacağız.

Sınıfımızın özgürlük ve barış bayrağını ANKARA'nın ta..tepesine dikeceğiz.

Bundan kimsenin şüphesi olmasın...

ZAFER BİZİMDİR, ZAFER HALK GÜÇLERİMİZİNDİR.

KAHROLSUN FAŞİZM!

YAŞASIN SINIFSAL VE ULUSAL KAVGAMIZ...

FAŞİZM VE SANATÇILAR

Cunta yurtdışında bulunan ve faşizme karşı halkımızın ileri güçleri safında yerlerini alan sanatçıları da tehdit ediyor. İsimlerini yayınlayıp, dediğini yapmazlarsa -kendisine biad edip yola gelmezlerse- yurtdaşlıktan çıkarılacaklarını bildiriyor.

Gerici, burjuva basın halkımızın bu bilinçli yürekli evlatlarını kötülemek, bu yoldan sözümona "etkisizleştirmek" için kelimenin tam anlamında âdi ve bayağı bir kampanya sürdürüyor. Ahmet Kabaklı'lar, Tahsin Öztin'ler Tekin Erer'ler, cuntadan aportu almanın şevkiyle, yurtsever sanatçılara olmadık karalar çalmaya yelteniyorlar.

Cuntanın ve cunta yardakçılarının, faşistlerin, gericilerin, sermaye uşaklarının yurtdışındaki bilinçli sanatçılara bu denli hışımla saldırması boşuna değildir. Yurtsever, gerçek demokrat, komünist sanatçıların yurtdışında anti-cunta faaliyetleri, halkımızın cuntaya ve faşizme karşı yurtta verdiği topyekun mücadelenin ayrılmaz parçasıdır. Onların kavgası Türkiye ile değil, Türkiye'yi bir tümen karargâhı sayıp tepesine tüneyenlerledir. Onların kavgası Türkiye halkının çıkarlarıyla değil, bir avuç emperyalist işbirlikçisi parababasının nalet çıkarı uğruna halkın öz çıkarlarını çiğneyenlerdir. Bu uğurda faşizmi Türkiye'ye ve Türkiye halkına reva görenlerledir.

Halkımız bunu çok iyi biliyor. Onun için de cunta yardakçısı, güce tapan, kışla-kafalı gerici, faşist yazarlar, faşizme karşı mücadelede halkımızın safında yerini alan sanatçıları -yurtta olsun, yurtdışında olsun- "etkisizleştirmek" için her melanete başvuruyorlar. Çünkü sanatın ve sanatçının etkisinden, etkinliğinden kendi günahları gibi korkuyorlar. Sanatçıların bilincinde, yüreğinde kendi sefil çıkarları, meymenetsiz dünya görüşleri için en büyük tehlikelerden birinin dipdiri yandığını görüyorlar.

Öfkeleri, kinleri ve aşağılık saldırıları bundandır. Ama korkunun ecele faydası olmadığını onlar da anlayacaklardır. Tarih böylelerini çok görmüştür!

YAKALANMAYAN YURTSEVERLER, REHİNLER ve FAİZLER ÜZERİNE

Her türlü yasayı, her türlü uluslararası hukuk kuralını çiğneyen faşist cunta, şimdi de, TÖB-DER ve TİP genel başkanlarını, DİSK yöneticilerinden ele geçiremediklerini, ya da demokratik uğraşlar içinde olan bazı sanatçıları yurttaşlıktan atmaya kalktı.

Faşist cunta, bu girişimini, o kişilere karşı bir yandan bir şantaj ve tehdit unsuru gibi kullanırken, öte yandan bu kimseleri aklısıra kamu oyunda yıpratmak istiyor... "Bak bu kişiler gelip teslim olmaktansa TC vatandaşlığından çıkmayı göze alıyorlar. Yani onlar vatan hainidirler" demeye getiriyor.

Oysa tekelci sermayenin Amerikancı paşaları, kendi işledikleri suçlardan ötürü işçi sınıfının gözünde, tarihin gözünde, demokratik hareketin gözünde çoktan mahkûm olmuşlardır.

Halk düşmanı olarak, insanlık düşmanı olarak ...ve vatan düşmanı olarak! Ankara'nın faşist generalleri, daha şimdiden, Hitler'lerin, Mussolini'lerin, Franko'ların, Salazar ve Caetano'ların, Suharto'ların, Papadopulos'ların, Videla'ların, Gizikis ve Pinoşe'lerin yanında layık oldukları yeri almışlardır.

Bu nedenle onların, sırı sıra adlarını yayınladıkları kişileri ve başkalarını kağıt üzerinde yurttaşlıktan atmaları hiçbir şey ifade etmez.

Çünkü onlar, komünistleri ve gerçek yurtseverleri, ya da demokratları sınıfımızdan ve halkımızdan koparamazlar. Onlar bu yolla Türkiye işçi sınıfının, Türk ve Kürt halklarının sosyal ve ulusal kurtuluş mücadelesine bilfiil ve en aktif olarak katılmaktan kimseyi, hiç bir surette alıkoyamazlar. Üstelik onlar yurttaşlıktan atmakla, hiç kimseyi yurt dışında yaşamaya mecbur edemezler, yurda gelip, sınıf kavgasına bilfiil kendi öz topraklarımız üzerinde katılmaktan alıkoyamazlar. Geçici ve zorunlu koşullar gereği yurt dışına çıkmış ve de faşist cunta tarafından yurttaşlıktan çıkarılacağı açıklanmış olan devrimcilerden ya da demokratlardan yurda dönecek ve mücadeleyi yurt içinde sürdürecek olanlar, cuntadan izin alacak değillerdir. Onlar, yurda ne zaman döneceklerini de cuntaya soracak değillerdir. Onlar şu anda yurt dışında canla başla sürdürdükleri mücadeleleri, yurt içindeki yoldaşlarının, yurt içindeki sınıf kardeşlerinin ve yurt içindeki insanlarının kopmaz bir parçası olarak yürütmektedirler. Bu mücadeleye ne zaman Türkiye toprakları içinde devam edeceklerine karar verecek olan cuntanın iradesi değildir.

Faşist cunta, telaşını, paniğini ve korkaklığını öylesine acemi kararlarla ve davranışlarla ortaya koymaktadır ki, öylesine zavallılık, öylesine gülünçlük tabloları sergilemektedir ki, faşist generallere, askeri diktatörlüğe olan bütün sınıf kinimize, tüm emekçi öfkemize rağmen, onlarla alay etmemek de elden gelmiyor.

Örneğin, şu "vatandaşlıktan çıkartılacakları" açıklanan ve ileride yeni yeni çıkartılacak olan kimselerin malları hakkında hazırlanan kanun tasarısı, cuntanın tüm komikliğini ve zavallılığını çarpıcı bir şekilde bir kez daha sergiliyor.

Faşist cunta, yurttaşlıktan çıkarılacak olanların mallarına el koyacakmış ve bu mallar satılıp, karşılıkları nakdi olarak, gene o kişilerin adına bir "milli" bankada bloke edilecekmiş...

Birincisi, faşist generaller cuntasına hemen söyleyelim ki, sınıf mücadelesindekilerin, bütün işçi sınıfı devrimcilerinin, tıpkı proletaryanın tümü gibi, zincirlerinden başka kaybedecek birşeyleri yoktur... Bunu kafanızdan çıkarmayın.

Bu nedenle, sizin kağıt üzerinde yurttaşlıktan çıkardıklarınız ve çıkaracaklarınızın, bu tehdide de, bu gülünç kuru gürültüye de papuç bırakacaklarını sanmayın.

Sizin yayınladığınız sözde "yurttaşlıktan çıkarılacaklar" listeleri aslında sizin aczinizin ifadesidir. Siz onları yakalayamıyorsunuz.

Sizin için en kutsal şey mülkiyet olduğu için, "O şahısları yakalayamadık, hiç değilse mallarını yakalayalım; o kişileri tevkif edemedik, hiç değilse mallarını gözaltına alalım," diyorsunuz. Bu çabanız da hevesinizi kursağınızda bırakacak. Çünkü siz, sözde yurttaşlıktan attığınız ve atacaklarınız insanların kaçının malı, mülkü, parası, gayri menkulü olacağını sanıyorsunuz? Onlar sizin gibi değillerdirki! Onlar sizin gibi bu kapitalist topluma göbeklerinden bağlanmamışlardır ki! Onlar şu sınıflı toplumda mülk edinme, dünyalık düzme peşinde koşmamışladır ki.!

Bu nedenle, boşuna gayret ediyorsunuz. Tutamadıklarınıza karşılık rehin alacağınız bir ev ya da bir arsa veya bir dükkân bile bulamayacaksınız. Bulsanız da yine elleriniz böğrünüzde kalacak!

Fakat biz sizlere ve hizmetinde olduğunuz tekelci kapitalistlere şunu da hatırlatalım: Bu kararınıza en çok Hazret Süleyman Demirel bozulacaktır, biz değil... Şayet Demirel bu kadar uşak ve bu kadar korkak olmayıp da yapılanlar hakkında birşeyler söylemek cesaretini kendinde bulabilseydi, mutlaka sizin bu kararınız için "Tapuyu deliyorlar!" diyecekti. Çünkü o sizden daha iyi savunmaktaydı mülkiyeti..

Şu "mallara el koyup, haraç-mezat satışa çıkarma ve karşılığını gene o kişiler adına bankaya yatırma" hikâyesi konusunda söyleyecek bir sözümüz, daha doğrusu soracak bir sorumuz daha var.

Acaba o paraları yüzde kaç faizle bankaya yatıracaksınız? O paraların faizleri ne olacak.? Çünkü sizin düzeninizde faizler, banka cüzdanları ve hisse senetleri çok önemlidir. Sakın ola o kutsal finans kapital kurallarını çiğnemeyesiniz! Sakın ola o faiz ilkelerini ayaklar altına almayasınız! Yoksa iki cihanda ellerimiz yakanızda olur.

Acaba o paralar da tıpkı koca koca bankalar ve bankerler gibi faiz duvarını aşacaklar mı? Yani bu mevduat da, Turgut Özal'ın "ekonomiyi kurtarma planı"nın bir parçası mı? Yoksa o gayri menkullerin paraya çevrilip

(devamı 11. sayfada)

KÖLN MİTİNGİ ve DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ

12 Eylül öncesi demokrasi safları içerisinde yer alan hemen herkes faşist saldırıları geriletmek, demokrasiyi kurtarmak, kısacası faşizme geçit vermemek için vakit geçirmeksizin bir araya gelmenin gerekliliğini dile getirmişti. Bu başarılamadı. Bir yandan sosyal demokrasinin kendi soluna duvar örme politikası, öte yandan sosyalist hareket içerisinde yer alan kimilerinin, bilinen makyavelist ve faydacı tutumları bunu engelledi. Kendi grupsal çıkarlarını ön planda tutarak demokrasi güçlerinin bir araya gelmemesinde büyük sorumluluk payı taşıyanlar için 12 Eylül faşist askeri darbesi de yeterince öğretici olmamışa benziyor.

Dayanışma'nın bir önceki sayısında da belirtildiği gibi, 12.11.1981 günü F.Almanya demokrasi güçleri tarafından "Türkiye Demokrasi Güçleriyle Dayanışma Girişimi" adı altında bir komite kurulmuştu. Adı geçen komite hemen F.Almanya'daki Türkiye ve Kürdistanlı demokrasi güçleriyle ilişkiye geçerek kurulan girişimin desteklenmesini talep etmişti. 30.11 1981 günü Duisburg'da Girişimin bir temsilcisiyle yapılan toplantıda Gerçek Avrupa Dayanışma Komitesi, DİB-FAK ve KKDK, girişimin kendisini destekleyen örgütlere karşı eşit şekilde davranması ve örgütlerin bağımsızlığına saygı göstermesi koşullarıyla Girişim'i destekleyeceklerini belirtmişlerdi. Ama geçen zaman süresince yaşanılan pratikler ve özellikle Girişim tarafından 31.Şubat 1981 günü KÖLN'de düzenlenen miting ve yürüyüş, FİDEF'in "Türkiye Demokratlarıyla Dayanışma Girişimi"ni "FİDEF'le dayanışma girişimi" olarak kullanmak ve bu yolla kendi grupsal ve siyasal propagandasını yapmak hevesinde olduğunu göstermiştir.

Yine, herzamanki gibi alınan müşterek kararları "unutmuşlar"; bilerek kotarılan grupçuluklarını birbirinin üzerine atmışlar; ortak iş yapmanın esprisine aykırı neler yapılabilirse eksiksiz yerine getirmişler; güç ve eylem birliğinin, hatta cephe birliğinin hergeçen gün biraz daha dayatan ön koşullarını dinamitlemek için birbirleri ile yarışmışlardır.

Hele mitingte konuşan Aydın Engin'in, demokrasi güçlerinin ortak olarak hazırladığı ve cuntanın yerildiği bir mitingte değil de, sanki "başka" yerde konuşuyormuş gibi davranması, "Konya"nın göbeğinde yapılan Konferanstan, "İleri Demokrasi için yapılan savaşım"dan bahsetmesi FİDEF tabanını bile rahatsız etti.

Köln yürüyüşü FİDEF yöneticilerinin bütün bu grupçu ve olumsuz tutumuna rağmen faşist cuntanın yüreğine korku salmış, demokrasi güçlerinin birlikteliği halinde, nasıl geniş bir potansiyelin seferber edileceğini bir kez daha göstermiştir. Biz, demokrasi güçlerinin bir gün mutlaka ilkeli ve kalıcı birlikteliğinin kurulacağına ve buna yanaşmayanların ya da grupsal tavırlarıyla bu birlikteliği engelleyenlerin tecritinin kaçınılmazlığına inanıyoruz. Zaman haklılığımızı, herzamanki gibi bu kez de gösterecektir.

Aşağıda DİSK 7. Bölge Temsilcisi ve TÖB-DER GYK üyesi Aydın Yeşilyurt'un mitingdeki konuşmasının bir özetini bulacaksınız:

Yurttaşlarım, çeşitli uluslardan sınıf kardeşlerim, Sizleri örgütüm DİSK adına örgütüm TÖB-DER adına, ülkemin tüm demokrasi güçleri adına sevgiyle, coşkuyla ve dayanışma duygularıyla selamlarım.

Kardeşlerim,

Biliyorsunuz, bugün dört ayı aşkın zamandır Türkiye'de bir askeri diktatörlük kurulmuştur. Bu cunta ülkemizde ve bölgemizde Amerikanın, Pentagon'un ve NATO'nun çıkarlarının bekçiliğini yapmaktadır. Türkiye'de yönetime el koyan generaller çetesi, aynı zamanda tekelci sermayenin sınıf çıkarlarını bir askeri diktatörlük aracılığıyla korumaktadır.

Bu amaçla, "teröre karşı mücadele" bahanesi altında Türkiye'nin tüm demokrasi güçleri üzerinde, başta Türkiye işçi sınıfı, Kürt halkı, değişik aydın kesimler, diğer emekçi sınıf güçleri üzerinde, hatta liberaller üzerinde yoğun bir devlet terörü estirilmektedir.

Sınıf sendikaları ve tüm demokratik kitle örgütleri kapatılmıştır. Bir çok DİSK yöneticisi, bir kısım TÖB-DER yöneticisi ve binlerce devrimci, ilerici, anti-faşist, yurtsever, askeri cuntanın zindanlarında, polis işkencehanelerindedir. Bir çok demokrata ve bu arada DİSK Genel Başkanı Abdullah Baştürk'e terörle ilişkisi olduğunu kabul eden düzmece ifade vermesi için işkenceler uygulanmaktadır. İnsanlar siyasi kanaatlerinden ötürü tutuklanmakta, işkence görmekte ve hatta öldürülmektedir. Barış, demokrasi, ulusal bağımsızlık ve sosyalizm düşmanı yerli ve yabancı güçler tarafından halk güçlerimiz üzerine kapkara bulutlar çökertilmiştir.

Bütün insanlık hakları tümüyle yok edilmiş, en küçük, en basit özgürlükler bile ortadan kaldırılmıştır. İşçilerin tüm ekonomik ve demokratik hakları, aydınların, köylülerin, tüm çalışanların çıkarları baştan başa çiğnenmiştir. Türkiye'de yaşayan on milyonlarca Türk ve Kürt emekçisi daha yoğun bir sömürü, daha şiddetli bir baskı altında açlığa, sefalete, zulme ve kahıra itilmiştir.

Hayır kardeşlerim, sömürü, zulüm ve kahır, yani sınıfsal ve ulusal baskı bir kader değildir.

Çünkü BİZ HALKIZ....

BİZ HALKIZ../ YENİDEN DOĞARIZ ÖLÜMLERDE....

Biz halkız kırmızı umut çicekleri taşırız göğüsleri mizde... Biz halkız.. ellerimiz üretken, ellerimiz becerili, ellerimiz hünerlidir. O eller ki, çekiç tutarlar, kalem tutarlar, orak tutarlar. O eller ki, çeliğe su, toprağa hayat.. ve ışık verirler.

Biz halkız önümüz açık... Ufkumuz aydınlık YÜRÜYECEĞİZ.. Karanlığa vura vura, zinzirleri kıra kıra YÜRÜYECEĞİZ..

Ve o güzelim ülkemizin topraklarına bir gün mutlaka... AMA BİRGÜN MUTLAKA VE MUTLAKA..SINIFIMIZIN KIZIL KARANFİLLERİNİ AVUÇ, AVUÇ, KUCAK KUCAK SERPECEĞİZ. Bir gün

Berlin'deki Day[a...] Coşkulu

Gerçek Gazetesi Avrupa Dayanışma Komitesi B.Berlin örgütünün 22 Şubat 1981 günü düzenlediği kültür programı başarıyla sonuçlandı.

400'ün üzerinde Türkiyeli işçi ve öğrencinin ilgiyle izlediği program, değerli sanatçılarımızdan Melike Demirağ ve Şanar Yurdatapan ikilisinin "Elele" türküsünün hep birlikte ve elele söylenmesiyle sona erdi.

Gecenin konuşmasını yapan arkadaşımız, özellikle faşist Cunta'nın 12 Eylül'den bu yana yapmış olduğu uygulamaları dile getirdi. 12 Eylül'de bir darbeyle yönetime el koyan cuntacı generallerin, işçi sınıfımıza ve emekçi halkımıza her geçen gün daha azgınca saldırdığını, insan hak ve özgürlüklerinin ayaklar altına alındığını belirten konuşmacı, daha sonra DİSK TÖB-DER ve demokratik örgüt yönetici ve üyelerine yapılan faşist uygulamala-

mutlaka, öğretimizin ak güvercinlerini masmavi göklere salıvereceğiz.

Kardeşlerim,

Türkiye'de güçlü bir işçi sınıfı hareketi vardır. İşçi sınıfımız ve emekçi halkımız bu gücünü grev boylarında, genel direnişlerde ve şanlı 1 Mayıslarda göstermiştir. İşçi sınıfımızın ve emekçi halkımızın beklediği, hareketin birliğidir. Bu birlik sağlandığında, tek bir kanaldan akıtıldığında, yani işçi sınıfımızın merkezi siyasi otoritesi sağlandığında cuntayı başımızdan söküp atmak an meselesidir. Faşizmi tarihin çöplüğüne atacak yegane güç de halkın örgütlü gücüdür.

Ey kalpleri kara, ruhları kara, gözlükleri kapkara diktatörler... Sizlere hatırlatıyorum... Ne zaman ki halklarımız milyonlar ve on milyonlar halinde BAŞKALDIRACAK... işte o zaman, evet işte o zaman SİZ ve lanetli rejiminiz kendi karanlığınız ve dökülen kanlarımız içinde kaybolup gideceksiniz, boğulup gideceksiniz, YOK OLUP GİDECEKSİNİZ...

Ey benim mahpus damlarında, işkence odalarında ömür tüketen, hayat yitiren yürekli kardeşlerim...Sözlerim sizlere, özellikle sizleredir. Bilin ki, hepiniz bilesiniz ki aklımız hep sizdedir, göz beberlerimiz her an sevgiyle, saygıyla sizin üzerinizdedir. Gönlümüz sizinledir, yüreğimiz sizin yiğit yüreklerinizledir.

Ve siz, ve biz, ve hepimiz biliyoruz ki, bu karanlıklar dağılacak, çocuklarımız gerçek bayramlara, genç kızlarımız gerçek düğünlere, tüm halkımız aydınlık günlere.. Yani insanlarımız ÖZGÜRLÜĞE kavuşacaktır.

Bunu sen, ben, biz.. HEPİMİZ.. el birliğiyle, sınıf kardeşliği ile ve hep birlikte başaracağız. Bugün mapus damlarında söylenen bir halk ezgisi, polis nezarethanelerinde söylenen bir devrim türküsü, oraların duvarlarından, bacalarından çıkar, dalga dalga göklere yayılır, fabrika bacalarından, mektep pencerelerinden, ekin tarlalarından insanlara, insanlarımıza uzanır.. Ve onlarla birlikte bir nehir olur, bir çağlayan olur karanlığın ve zulmün üstüne akar akar... O kahır duvarlarını yıkar, o zalim barikatları parçalar, barışa, bayrama, kardeşlik ve özgürlük günlerine ulaşır...

FAŞİZME KARŞI BİRLEŞELİM!

ZAFER BİZİMDİR, ZAFER HALK GÜÇLERİMİZİNDİR!

YAŞASIN İŞÇİLERİN BİRLİĞİ, HALKLARIN KARDEŞLİĞİ!

...anışma Gecesi Geçti

...ra değindi. Konuşmacı sözlerini bitirirken Türkiye' de tüm demokrasi güçlerinin birliğinin sağlanmasının acil bir görev olduğunu bir kez daha vurguladı.

Konuşmadan sonra sahneye gelen ozan arkadaş halk türkülerini sazıyla çaldı ve söyledi. Daha sonra örgütümüzle dayanışma gösteren KOMKAR üyesi Kürdistan İşçi Derneğinin folklor ekibi sahneye davet edildi. Kürt halk oyunlarından bir demet sunarak programa renk kattılar. Programın ikinci bölümünde ilerici sanatçılarımızdan Melike Demirağ ve Şanar Yurdatapan "12 Eylül türküleri" adındaki programlarını sundular. Dinleyicilerin coşkuyla izlediği bu bölümde, 12 Eylül darbesinden sonra Cunta'nın yaptığı uygulamalar sözler ve türkülerle akıcı bir dille anlatıldı. Program Cunta'nın bir gün mutlaka tarihin çöplüğüne atılacağının vurgulanması ve bir kez daha lanetlenmesiyle sona erdi.

TÖB-DER Genel Başkanı Gültekin GAZİOĞLU'nun Basın Açıklaması

12 Eylül askeri darbesiyle ülkemiz Türkiye'de Anayasanın yürürlükten kaldırıldığı, Parlamentonun dağıtıldığı; siyasi partilerin, sendikaların, derneklerin kapatıldığı; basının susturulduğu; onbinlerce demokrat, yurtsever ve sosyalistin hapishanelere atıldığı; işkence eziyet ve zulmün resmileştirildiği; tam bir devlet terörüyle en masum demokratik taleplerin bastırılarak, emperyalizme bağımlı bir avuç tekelci sermayedarın sömürü ve soygununa alabildiğine yol verildiği bilinmektedir.

12 Eylül'de zorla işbaşına gelen askeri cunta, bütün demokratik kuruluşları kendisine hedef seçmiştir. Bu hedeflerden önemli birisi de demokratik öğretmen hareketinin örgütlü gücü TÖB-DER'dir. İlkokuldan üniversiteyedeğin 200.000 öğretmeni bünyesinde toplayan, demokratik eğitim mücadelesi veren TÖB-DER'in, bugüne kadar gösterdiği etkinlikler yüzünden demokrasi düşmanlarının gündemine alınması bizler için şaşırtıcı olmamıştır.

TÖB-DER ve yöneticileri hakkında, 12 Eylül öncesinde açılan yığınla davaya karşın, örgütün 1976, 1978 Genel Kurul Toplantıları, Demokratik Eğitim Kurultayı bahane edilerek 141 ve 142. maddelerden yeni davalar açılmış, tüm yöneticiler hakkında tutuklama kararı çıkartılmıştır.

Daha ilk günden Türkiye'yi emirle idare edeceklerini dünyaya ilan edenlerin, TÖB-DER'in cümle alemin gözüönünde yapılan yasal ve tüzüksel toplantılarında, yıllar sonra, üstelik geçmişte açılan davalar beraatle sonuçlanmışken, suç aramaya kalkmaları nasıl bir hukuk ve adelet anlayışı içinde bulunduklarını kanıtlamaktadır.

Özünde birer devlet memuru olan beş generalin, tüm değerleri çiğneyerek iç hizmet talimatnamesini yasaların ve anayasanın önüne koyarak Türkiye'yi yönetmeye kalkması demokratik mücadeleyi silah gücüyle ve kendilerine doğrudan bağımlı emirle yöneten askeri mahkemeler aracılığıyla bastırmaya çalışmalarının meşru ve hukuksal hiçbir yanı yoktur.

Askeri darbeyle işbaşına gelen yönetimin TÖB-DER Genel Başkanı olarak bana ve daha pekçok demokrat, yurtsever ve sosyaliste uygulamak istediği yurttaşlıktan çıkarma işlemi insan hakları ve hukuk karşısında ne denli pervasız olduklarının gözler önüne seren ibret verici bir durumdur. Avrupa Konseyi'nin Ocak toplantısına, Türkiye'deki insan haklarının nasıl çiğnendiğini gösteren ve TÖB-DER'e yönelik baskı ve tertipleri içeren bir rapor sunmam üzerine 28 Ocak 1981 günü bilinen çağrıyı çıkarmışlardır. İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi'nin, Medeni Kanunun açık hükümlerine rağmen yurttaşlıktan çıkaracaklarını açıklıyorlar. Elbetteki bu kararın insani, kanuni, hukuki bir yanı olmayacaktır. Hiçbir yanıyla meşru olmayan askeri yönetimin çağrısına uymam, faşizme teslim olmam beklenemez. Çok güçlü yurtseverlik duygularıma karşın faşizme teslim olmayacağım. Faşizme teslim olursam, asıl o zaman kendime, temsil ettiğim meslektaşlarıma, örgütüme ve Türkiye halkına karşı suç işlemiş olurum. Yurduma ne zaman döneceğime yanlız örgütüm ve ben karar verebiliriz.

Faşist askeri cuntanın beni yurttaşlıktan çıkarma girişimi ancak biçimsel bir işlem olarak kağıt üzerinde kalmaya mahkûmdur. Meslektaşlarımla, ülkem ve halkımla olan güçlü bağlarımı koparmaya kimsenin gücü yetmez.

12 Eylül'den önce hakkımda açılan hiçbir davadan, sıkıyönetim dahil hiçbir mahkemeden kaçmadım. Suç işlemediğim ve meşru zeminlerde mücadele ettiğim için meslektaşlarımın davasını mahkemelerde de savundum. Bugün, özellikle Tercüman gazetesinin cunta şakşakçısı müseccel faşist kalemleri, beni ve örgütümü anarşi ve terör içinde göstermeye çabalıyorlar; öğretmenleri ortada bırakıp kaçtığımı, yurt dışında da Türkiye aleyhinde çalıştığımı, bu nedenle yurttaşlıktan çıkarılmamın çok yerinde olacağını yazıyorlar. Uluslararası sermayenin bu çanak yalayıcısı çomarlarından yurtseverlik dersi almaya ihtiyacım olmadığını, yurduma nezaman dönüp ne yapacağımı, halk düşmanı, insanlık düşmanı bu kalemlerden sormayacağımı onlar da iyi bilirler.

Emekçi halkımızın can düşmanı faşizmin ve şakşakçılarının bir gün yıkılıp gideceğine, aydınlık ve güzel günlerin geleceğine inanıyorum. TÖB-DER üyesi tüm öğretmen arkadaşlarımın da bu inanç içinde olduğunu biliyorum.

Zafer bizimdir
Zafer demokratik halk güçlerimizindir.

18 Şubat 1981

Gültekin Gazioğlu
TÖB-DER GENEL BAŞKANI

NÖTRON BOMBASINA TEPKİLER

Amerikan emperyalizminin NATO ülkelerindeki 25 Milyon işsize ve gittikçe azgınlaşan hayat pahalılığına rağmen askeri sanayi komplekslerinin kârlarına kâr katmak için "Sovyet'lerin askeri gücüne erişmek" bahanesi altında Batı Avrupaya yeni atom roketleri ve "temiz" Nötron bombasını yerleştirme girişimleri dünya ilerici insanlığının geniş tepkisini çekmiş ve bizzat NATO üyesi ülkelerin hükümetleri arasında da görüş ayrılıkları yaratmıştır.

Nötron bombasına karşı değişik barış güçlerinden ve bazı kapitalist ülkelerin hükümet ya da parlamento planında yükselen protesto seslerinden özellikle ilginç olan birkaç örneği aşağıda sunuyoruz.

HOLLANDA

Hollanda parlamentosu büyük bir çoğunlukla Nötron bombasının Avrupa'ya yerleştirilmesine karşı çıktı.

KANADA

Kanada başbakanı Pier. Trudeau yaptığı bir açıklamada, Kanada'nın Nötron bombasının geliştirilmesi ve kendi bölgelerine yerleştirilmesine karşı olduğunu belirtti. Hükümetin bu kararından dönmeyeceğini söyleyen Trudeau, Kanada topraklarında hiçbir atom silahının yerleştirilmesine müsade edilmeyeceğini de vurguladı.

DÜNYA SENDİKALAR BİRLİĞİ

DSB bütün ülkelerin işçi ve sendike örgütlerine ABD'nin Nötron silahı planlarına karşı hemen eyleme geçilmesi için çağrıda bulunarak, NATO üyesi ülkelerdeki 25 Milyon işsize ve enflasyon nedeniyle çalışanların hayat seviyelerinin düşmesine rağmen ABD askeri sanayi komplekslerinin silahlanma yarışını kışkırtma istemlerini insanlığa karşı işlenmiş bir suç olarak niteledi.

DANİMARKA

Ülkenin üç politik partisi Danimarka hükümetinden ABD'nin Nötron silahı planlarına karşı mesafeli davranmasını istemişlerdir. Sol Sosyalistler, Radikaller ve Sosyalist Halk Partisi, Dışişleri Bakanı Kjeld Olesen'e bir çağrı yaparak, Danimarka'nın kendi bölgesinde her türden atom silahının yerleştirilmesine karşı olduğunu açık bir şekilde dile getirmesini istemişlerdir.

İSVEÇ

İsveç Dışişleri Bakanı Ola Ullsten, Nötron bombasının Avrupa topraklarına yerleştirilmesinin "emniyeti yükseltmek"ten çok, Avrupa kıtasında Atom savaşı tehlikesini arttıracağına dikkat çekmiştir.

İNGİLTERE

İngiliz İşçi Partisi lideri Michael Foot Amerikanın planlarını Avrupa halkları için bir tehlike olarak niteledi ve İngiliz hükümetinden bu ve benzeri kitle imha silahlarının Avrupa kıtasına katiyyen yerleştirilmemesi için somut adımlar atmasını istedi. İngiltere KP'si Genel Sekreteri Gordon Mc Lennan'de ülkenin demokrasi güçlerini ortak eylem çağırısında bulundu.

İTALYA

Hristiyan Demokrat Senatör Luigi Granelli, Sosyalist milletvekili Falco Accame, İtalyan KP'sı Dış ilişkiler Bölümü yöneticisi Antonio Rubbi ve eski NATO generali senatör Nino Pasti, Nötron bombası planlarını ve ABD'nin diğer girişimlerini askeri güç dengesini bozucu ve dünya barışını tehdit eden yeni bir silahlanma yarışını başlatıcı nitelikte buldular.

BELÇİKA

Ülkenin Valon ve Flaman bölgelerindeki her iki Sosyalist Parti de Nötron bombasının Avrupa'ya sevkiyatını dünya barışını bozucu ve tehlikeli bir macera olarak nitelediler.

Demokrasiyi kral kurtarmadı

23 Şubat 1981 günü, İspanya demokrasisi büyük bir tehlike yaşadı. İspanya Ordusunun Franco artığı subayları, parlamentoyu basıp işgal ederek, demokrasiye son vermek istediler. Başta parlamenterler olmak üzere, 40 yıl Franco faşizmine karşı direnen İspanya halkı ve tüm demokrasi güçleri, sert bir direnç göstererek, faşist darbe girişimini göğüsleyip püskürttü. İspanya Kralı, genel grev ilan edildikten, siyasi partilerin ve emekçi halkın kararlı direnişi ortaya çıktıktan çok sonra, tepki göstermek zorunda kaldı. Durum böyle olduğu halde dünyadaki tüm faşist darbelerin baş mimarı CİA'nın patronu Reagan, İspanya Kralına bir mesaj göndererek "demokrasiyi kurtardığı" için tebriklerini bildirdi. Pekçok burjuva politikacısı da aynı yolu seçti. Burjuva basını aynı temayı işledi. Ancak, mutlu bir tesadüfle, televizyon kameraları darbe girişiminin ilk anını ve diğer safhalarını tespit etmişti. İspanya parlamentosunun faşizme karşı mücadelede deneyli üyelerinin tepkilerini, faşizme karşı kırk yıl savaşmış İspanya işçi sınıfının ve halkının protestolarını dünyanın gözünden saklamak mümkün olamadı. Türkiye'de 12 Eylül'de gerçekleştirilen faşist askeri darbe, İspanya'da gerçekleştirilemedi. Türkiye'de, faşist askeri cuntaya şakşakçılık yapan burjuva basını, bu işe çok bozuldu. Hatta Tercüman gazetesinin patroniçesi Nazlı Ilıcak, bir yazısında üzüntülerini, başarısızlığa uğradıkları için faşist subaylara kızgınlığını açık etti. Türkiye'deki deneyden niçin yararlanmadıklarını sormaya kalktı.

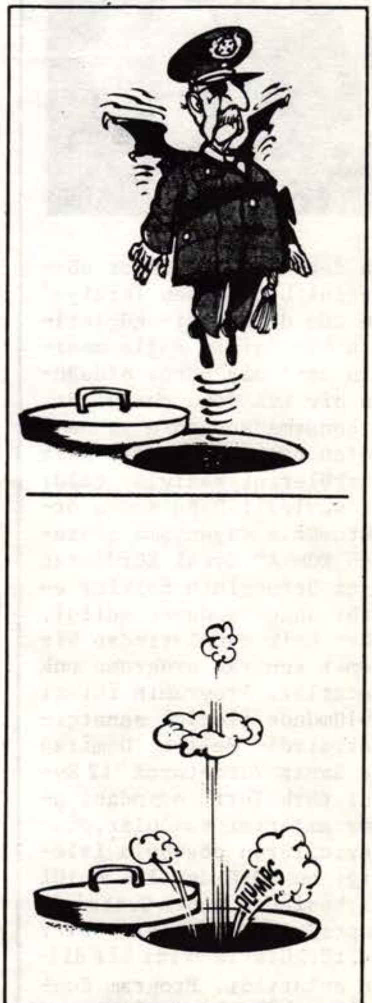
Türkiye'deki darbe ile, İspanya'daki darbe girişimi arasında önemli benzerlikler vardır. İkiside, başta parlamento olmak üzere, demokratik kuruluşlara yönelmişlerdir. Gerekçe olarak ikisi de terör ve bölücülüğü kullanmışlardır. İkisi de ülkede demokrasinin işlemediğinden, ülke bütünlüğünün tehlikeye düştüğünden, dem vurmuşlardır.

İspanya deneyi açıkça göstermiştir ki; demokrasi güçleri yeteri kadar örgütlü ve dayanışma içinde olursa faşizm, anında tersyüz edilebilir. Bu açıdan Türkiye devrimcilerinin ve demokrasi güçlerinin, bu son deneyden alacakları dersler vardır. Örgütlü halkı ve işçi sınıfını, Franco'nun son derece militarize ordusu dahi yenemiyor. Kral bile çaresiz, demokrasiyi savunmak zorunda kalıyor.

Türkiye'de yıllar yılı, işçi sınıfına ve emekçi halka öncülük ettiği propagandası ile kendini avutanların, başkalarını da aldatmaya kalkanların, 12 Eylül faşist askeri darbesinin adını bile henüz koyamamış olması, faşist cuntaya karşı yürütülen savaşta büyük bir handikaptır.

Türkiye demokratları, ilericileri, sosyalistlerinin süratle silkinmesi; eski alışkanlıklardan sıyrılarak güçlerini birleştirmesi faşist cuntanın yıkılmasını getirecektir.

İspanya faşistleri bugün, büyük bir gerileme, demokrasi güçleri ilerleme sürecine girmiştir. Darısı Türkiye demokrasi mücadelesinin başına...

El-Salvador halkı kazanacak...

"Nikaragua kazandı,El Salvador da kazanacak!". Orta Amerika halklarının emperyalizme, oligarşiye ve büyük toprak sahiplerine karşı mücadelelerinin sembolü haline gelen Nikaragua halk devriminin birinci yıldönümüne damgasını vuran slogan buydu. Nikaragua'daki anti-emperyalist ve demokratik devrim emperyalizmin bu bölgedeki egemenliğini sarstı ve Salvador halkının hür, bağımsız ve demokratik bir ülke için verdiği savaşa büyük bir ivme kazandırdı.

Salvador'da işçi sınıfı ve talana uğrayan köylülerin devrimci mücadelelerinin uzun bir geçmişi vardır.1930'da ekonomik kaos ve işsizliğe karşı sınıf savaşının ateşinde El Salvador Komünist Partisi kuruldu. 1931 Aralık ayında karşı devrimci bir grup subay darbe yapıp general Martinez'in diktatörlüğü kurulduğunda genç komünist partisi silahlı ayaklanma düzenledi. İşçi ve köylü taburları partinin kurucusu ve Nikaragua halk kahramanı Augusto Cesar Sandino'nun arkadaşı Augistin Farabundo Marti tarafından yönetiliyordu. Orta Amerika tarihinin en büyük devrimci eylemlerinden biri olan bu ayaklanma kanla boğuldu. Augistin Farabundo Marti'de içlerinde olmak üzere El Salvador Komünist Partisi yöneticileri kurşuna dizildi, 30.000'in üzerinde işçi, köylü öğrenci ve ilerici aydın katledildi.

En ağır illegalite koşullarına geçen komünistler terör ve takibatlara rağmen sınıf savaşlarını yönetmekte büyük bir beceri gösterdiler. İşçi sınıfı ve halk kitleleri arasında etkinliklerini güçlendirdiler. Parti, hükümetin belli bir dönem için ortaya çıkardığı "demokratik gelişme" imkanlarından yararlanmasını bilerek 1969 yılında Ulusal Demokratik Birlik içinde başkanlık seçimlerine katıldı.

Daha sonraki emekçi kitlelerin büyük ümit bağladıkları 1972 ve 1977 seçimlerine El Salvador KP'si, Sosyal Demokrat MRN ve Hristiyan Demokrat partileriyle ittifak halinde katıldı. Fakat seçim sonuçlarının askerler tarafından tanınmaması şunu açıkça gösterdi: Başkanlık seçimleri askeri diktatörlüğün yıkılması için gerçekçi bir yol değildir. Böylece El Salvador'da mücadele yeni bir döneme girdi, halk silahlı mücadeleye başladı. Binlerce savunma organları, iyi örgütlenmiş savunma milisleri ve mücadele birlikleri kuruldu. Bütün bunlar emekçiler arasında geniş destek gördü. El Salvador KP'si de Ulusal Kurtuluş Güçleri (FNL) adında silahlı organlarını kurdu.

1978 yılında yapılan ESKP'nin 7. kongresinde bir konuşma yapan MK Genel Sekreteri Schafik Jorge Handel şöyle diyordu: Parti bu yeni duruma uymalı ve Lenin'in şu öğüdünü yerine getirmelidir: "Çeşitli mücadele biçimlerini kullanmaya, politik durumun gerektirdiği şekilde bir mücadele biçiminden diğerine geçmeye hazır olunmalıdır."

El Salvador'daki sol güçlerin ilk biraraya gelişleri 1979 yılında gerçekleşti. ELKP'nin yanında, özellikle tarım proletaryası arasında büyük etkinliği olan Farabundo Marti Halk Kurtuluş Güçleri (FPL) ile küçük burjuva tabakalar arasında etkinliği olan Silahlı Ulusal Direniş Güçleri'nin (FARN) de katıldığı bir koordinasyon komitesi kuruldu. Daha sonra buraya Salvador Devrim Partisi-Devrimci Halk Ordusu (PRS-ERP) da katıldı. Koordinasyon komitesinin en önemli amacı, bu dört devrimci kuruluşun eylem birliğini sağlamak ve devrimci öncü bir partinin yaratılması için gerekli ön koşulları sağlamak. Bu süreç 1980 Ağustosunda Farabundo Marti Ulusal Kurtuluş Cephesi (FMLN)'nin kuruluşuyla en yüksek noktaya ulaştı.

ESKP MK Genel Sekreteri Handel'in dediği gibi, El Salvador devrimiyle kitlelerin gücü, arzusu ve kahramanlığı birleşmiştir. Onun ön saflarında büyük tecrübelere sahip solcu güçler bulunmaktadır ve Amerikan emperyalizminin bütün açık müdahale tehditlerine rağmen zafer El Salvador halkının olacaktır.

İleri kapitalist ülkelerde ekonomik kriz -2-

F.ALMANYA

İleri kapitalist ülkelerde süregiden ekonomik krizin başlıca göstergesi,işsizlik. F.Almanya, işsiz sayısı bakımından şimdilik bu ülkelerin en başında yer almıyor.Ama işsizliğin sürekli artması ve işsiz sayısının şimdiden ulaştığı düzey,ünlü (Alman Mucizesi)'nin yerinde çoktandır yeller estiğinin en açık göstergesi.

1980 Aralık ayı sonunda F. Almanya'da işsiz sayısı 1 Milyon 200 bin idi.(Ücretlilerin %4.8'i). Bir yıl öncesine kıyasla bu, 250 bin yeni işsiz demekti. Buna göre işsizlik bir yılda %29 artmıştı. 1981 Ocak ayında ise işsiz sayısı %17 artışla 1 Milyon 300 bini buldu. Ocak sonunda ücretlilerin %5.6'sı işsizdi.

Artan işsizliğin başta gelen kurbanları F.Almanya'da çalışan 4 Milyonu aşkın yabancı işçiler. Bir de kadınlar ve gençler. Buna, elbette ki, şaşmamak gerek. Çünkü kapitalist ekonominin ünlü "yedek işsizler ordusu"nu eskiden olduğu gibi bugün de onlar oluşturuyor.

İşsizlik, yine her zaman olduğu gibi, üretimde düşüşle birlikte gidiyor. Dünya ekonomisinde(Petrol vs. hammadde fiyatlarının yükselmesi gibi.) gelişmeler doğrultusunda üretim maliyetlerinin artması, ve Batı ekonomileri için 1980 yılının en can alıcı konularından biri haline gelen Japon rekabeti, üretimde düşüşün nedenleri arasında. 1980 yılında gayri safi milli hasılanın büyüme oranı, ekonomik gelişme,%1.8 de kaldı. Bu yıl içinde %0'a yakın olması bekleniyor. O zaman işsizlik, kapitalist ekonominin yapısı gereği, büsbütün artacak. Bunu önlemenin çarelerinden biri olarak F.Alman yetkilileri (AET ülkelerinde ve ABD'de olduğu gibi) Japonya'nın F.Almanya'

(devamı 11. sayfada)

TSİP GENEL BAŞKANI AHMET KAÇMAZ'LA RÖPORTAJ

ARBETARTIDNINGEN Ny Dag

...arreste-
...r det socia-
...r, TSIP:s, ord-
...Kacmaz, som nu sö-
...d i Sverige.

Hans berättelse skiljer sig på alla sätt från Ludwig Steiners rapport från tvådagarsbesöket.

— Efter kuppen kom militärpolis och soldater till mitt hem, säger Ahmet Kacmaz. Jag förstod att jag skulle arresteras och lyckades fly. Sedan höll jag mig gömd och kunde till slut lämna landet. Jag ansåg att jag kan göra bättre nytta för mitt land genom att inte kastas i fängelse som så många andra politiska och fackliga ledare.

Enhetsfront

Det viktiga nu är att få till stånd ett enhetsfrontarbete mot juntan på antifascistisk grund, menar han.

— Juntan lyckades ta och kan nu behålla makten ...

...sådan grav finns i staden Mersin. A... satta kommunalpolitiker har kastats i fängelse. Nästan varenda facklig ledare i DISK har gripits. Rättstrygheten har satts ur spel. Det finns 80 000 människor som är fängslade och som enlig en ny lag som juntan infört inte behöver få någon anklagelseakt på 90 dagar. En lista på 50 000 ytterligare eftersökta personer har gjorts upp och dessa kan inte röra sig fritt och till exempel lämna Turkiet.

— Efter Europarådets beslut k... man vänta en ny arresteringsv... Turkiet, säger Ahmet Kacm... har juntan fått ett viktigt ... gå hårt fram.

Också andra turk... söker nu fristad i ... en kurdisk so... tar att l... än i ... a...

İsveç Komünist Sol Partisi nin (VPK) organı Ny Dag(Yeni Gün) gazetesinin 4 Şubat 1981 tarihli sayısında TSİP Genel Başkanı Ahmet Kaçmaz ile yapılan bir röportaj yayınlandı. Askeri Cunta'nın uyguladığı baskı ve zulümle, Avrupa Konseyi'nin Türkiye'deki durumu incelemekle görevlendirdiği Avusturya'lı parlamenter Ludwig Steiner' in raporunun hiç bağdaşmadığı vurgulanarak başlanılan röportajda, yurdunu terketmek zorunda kalan TSİP Genel Başkanı Ahmet Kaçmaz'ın aynı günlerde İsveç'e gelmesinin ilginç bir çelişki yarattığı belirtilmektedir. Röportajın önemli bölümlerinin çevirisini yayınlıyoruz.

Kaçmaz diyor ki "darbenin yapıldığı gün askerler evimi kuşatıp beni sormuşlar. Bir gün önce evi terk ettiğim için tutuklanmaktan kurtuldum. Sonra bir süre gizlendim ve ülkemden ayrılmak zorunda kaldım. Hiç bir nedene dayanmaksızın keyfi olarak hapse konan diğer politik ve sendikal liderlerin durumuna düşmek istemedim. Çünkü bu durumda Cunta'nın zorbalığına karşı mücadelemiz aksardı. Şimdi halkım için daha faydalı olabilecek, mücadeleyi sürdürebilecek imkanlara sahibim."

Kaçmaz devam ediyor. "Bugün önemli olan Cunta'ya karşı antifaşist temelde birleşik bir cephenin oluşturulması için çaba sarfetmektir.

-Cunta "demokrasiyi rayına oturtacağı" bahanesiyle iktidara elkoydu. Oysa ne yaptıysa tam tersi olmuştur. Yani bu bir aldatmacadır.

-12 Eylül'den önce faşist çeteler ve terörist guruplar tarafından yürütülen terörün yerini şimdi Cunta'nın resmi terörü almıştır.

-Tüm demokratik hak ve özgürlükler askıya alınmıştır. Halk tümüyle keyfiliğe ve adaletsizliğe mahkum edilmiştir. İnsanlar keyfi bir şekilde gözaltına alınmakta, hapse konulmakta, işkenceye tabi tutulmakta, hatta öldürülmektedirler.

Bir örnek vereyim: Mersin'de bir mezarlıkta gerekli resmi işlemler yapılmadan gömülmüş 7 ceset bulunmuştur. İhbar üzerine sıkıyönetim yetkilileri tarafından mezar açılmış ve 7 kişinin başlarından kurşunlanarak öldürüldükleri tesbit edilmiştir. Ancak mezarlar hemen kapatılmış, olay örtbas edilmiştir."

Kaçmaz son baskı uygulamalarıyla ilgili olarak şu örneği vermiştir.

"Şu anda Cunta'nın elinde 50.000 kişilik bir liste var. Sosyalist partilerin, sendikaların, yığın örgütlerinin her kademelerindeki yöneticilerini ihtiva ediyor. Bu liste Türkiye'den çıkış kapılarına gönderilmiş durumda. Cunta bu 50.000 kişi için geniş bir tutuklama operasyonuna hazırlanıyor. Ancak Avrupa Konseyi'nin Strasbourg'daki toplantısının sona ermesini bekliyor ki görüşmelerde tepki gelmesin."

Röportaj'da, başka Türkiye yurttaşlarının İsveç'te barınak aradığı belirtilerek, bunlar arasında bulunan bir Kürt Sosyalist liderinin "Kürdistan'da baskının daha da ağır olduğunu Cunta'nın *bölücülüğe son vermek* bahanesi altında Kürt halkının kendi kaderini kendi tayin etmesi doğrultusundaki mücadelesini bastırmayı hedeflediğini" söylediği yazılıyor.

Röportaj. VPK'nın, Türkiyedeki askeri Cunta'nın baskı uygulamaları hakkında Parlamentoya verilmiş bir önergesi olduğunu belirten bir bölümle son bulmaktadır. Bu önergede İsveç Parlamento'sunun, Türkiye'deki durumun Birleşmiş Milletler ve uluslararası toplantılarda ele alınması için gerekli çabaları göstermesi, ayrıca İsveç Hükümetinin derhal, Cunta'yı zayıf düşürecek ekonomik girişimlerde bulunması istenmektedir.

GREVLER YAYGINLAŞIYOR

Kapitalist ekonomileri saran kriz, somut sonuç ve belirtileriyle,gittikçe derinleşiyor. Enflasyon, üretimde düşüş, işsizlik ve yaygınlaşan grevler F.Almanya dahil bütün Batı kapitalist ülkelerinin ekonomik-sosyal sorunlarının en baş gündeminde yer alıyor.

F.Alman tekelci sermayesi bu sene oldukça ter dökeceğe benziyor. Daha şimdiden onbinlerce metal işçisi grev alanlarına dökülmeye başladı. Sadece VW'nin altı işletmesinde 120.000 işçi bir saatlik uyarı grevine gitti. Daimler-Benz'in Singelfingen' deki işletmesinde 12.000, Bremen'deki Weser tersanesindeki 2500 ve Hamburg'daki Ortman-Herbst firmasındaki 1000 metal işçisi ücretlerine %8 oranında zam yapmak için iş başı yapmadılar.

Bilindiği gibi Metal İşverenleri "enflasyonu körükler" ya da "Alman ekonomisi kaldırmaz" bahaneleriyle %2.5-3 den fazla zam yapamıyacaklarını ilan etmişler, DGB'ye bağlı IG Metal sendikası da en az %8'lik zam talebinde bulunmuştu.

Bu arada DGB'ye bağlı ÖTV (Kamu Hizmetleri Sendikası) Posta ve Demiryolu İşçileri Sendikası, GEW(Eğitim, Bilim Sendikası) ve Polis Sendikası da ücretlere %7'lik bir zam talebinde bulunmuşlardır.

Ayrıca IG Metal sendikası kamuoyunun talepleri konusunda daha etkin bir şekilde bilgilendirmek amacıyla, 50'nin üzerinde şehrin alış-veriş merkezlerinde yürüyüş ve miting düzenlemeyi düşündüklerini bildirmiştir.

CUNTANIN OYALAMA...

(baştarafı 1. sayfada)

Demokrasiyi, yasallığı bu denli boğucu bir "baskı" olarak gören faşist cunta aklı sıra, Avrupa kamuoyuyla demokratik bir ittifak kurabilen emekçi halk hareketlerimizi "samimi bağımsızlıkçılar" olmamakla itham ediyor!

Ve ne yazık ki cuntanın taktikleri peşinde ordan oraya savrulanlar bu konuda da yanılmakta perve görmüyorlar! Avrupa demokratik kamuoyunun cunta üzerinde baskısını *Türkiye* üzerindeki baskı diye yorumlayarak tam da cuntanın beklediği kartı oynuyorlar. Böylesi aydınların bağımsızlık anlayışının, cuntanın halka demagojiyle ve silah zoruyla dayatmak istediği anlayışa tıpatıp denk düşmesi ne garip ve ne hazin tecelli! Cuntanın tercihleriyle Türkiye'nin çıkarları ve Türkiye halkının özlemlerinin özdeşleştirilmesi, gaasip ve gaddar cuntaya Türkiye adına meşruiyet tanınması kadar garip ve hazin...

Bu cuntanın *varlığı* Türkiye üzerinde bizatihi en büyük dış baskıdır. Bu gerçeği gözardı ederek, cuntayı zor durumda bırakan gelişmelere karşı kof "bağımsızlık" şarkıları çığırmak, halk güçlerine karşı faşistler, faşizm işbirlikçileri ve gericiler korosuna katılmaktır. Cuntanın demokrasi konusunda köşeye sıkışmasından gocunmak niye?

Cunta üzerinde uluslararası demokratik baskıya birtakım aydınca kelime ve kavram oyunlarıyla kara çalmak, Türkiye'ye ve Türkiye halkına karşı faşist cuntanın safında yer almaktır. Ve bağımsızlık kavramının emperyalist işbirlikçilerince çarpıtılıp yozlaştırılmasında suç ortağı olmaktır.

Sorun son derece basit ve durudur. Halkımız faşizme karşı mücadelesinde yalnız değildir. Avrupanın kapitalist ülkelerinde de demokratik müttefikleri vardır. Ve bu mücadelenin bir hedefi de Amerikancı cuntayı yaşatmamak, bir an önce defolup gitmesini sağlamaktır. Bu hedefe ulaşmak ülkemizin bağımsızlığı yolunda önemli bir adım olacaktır.

Demokratik bilinç, inançlarına bağlılık, halka güven ve siyasi uyanıklık, en çok da bu dönemde, faşist konsalidasyonun hız kazandığı sırada gereklidir.

Cuntaya şu ya da bu gerekçe ile umut bağlayanlar -eğer halk düşmanı değillerse- daha bir uyanık olmalıdırlar. Faşizmin ekmeğine yağ sürmekten dikkatle kaçınılmalıdır.

TERÖRÜN YERİNİ FAŞİST..

(baştarafı 1. sayfada)

Faşist askeri diktanın zabitleri ve polisleri gecekondu baskınlarında -kendi deyimleriyle operasyonlarında- başka şeyler de yapıyorlar. "Şüpheli şahıs" diye damgaladıkları gençlerimizi ve diğer yurttaşlarımızın dışında, Amerikalıların random sampling (rastgele örnekleme) dedikleri metodu uyguluyorlar. Yani gecekondu sakinleri arasından rastgele insanları topluyorlar. Onları götürüp işkenceye tâbi tutuyorlar. Belki aralarından eskaza bir "siyasal kişi" çıkabilir, belki "yasa dışı örgütler"le irtibatlı bulunan birisi bulunabilir diye... Ve siyasetle hiçbir ilgisi olmayan bu insanlardan biri şayet dayanamayıp hayali bir "suç"u kabul edecek olursa, işte o zaman bilmem hangi "yasa dışı" örgütün 146'lıklar listesine bir isim daha ekleniyor.

Evet bütün bunlar yapılıyor... Ve Kürt köyleri üzerindeki, topyekun Kürt halkı üzerindeki baskılar da sürüp gidiyor.

Kısacası, "teröre karşı" mücadele adıyla orta sınıfları, küçük mülkiyete bağlı halk kesimlerini uyutmaya çalışan, "terorizme karşı mücadele ediyoruz" diyerek dünya kumu oyunda kendi faşist diktatörlüklerini haklı göstermek için ter döken faşist generaller cuntası, gerçekte sınıf hareketine, proletarya mücadelesine, Kürt ulusal demokratik hareketine, topyekun halk mücadelesine karşı eşine ender rastlanır bir devlet terörü yerleştiriyorlar.

Bu olgu altı çizilerekten tespit edilmelidir. Ve faşizme karşı, demokrasiden yana olan, kendine ilerici diyen herkes buna göre tavrını almalıdır.

CUNTA YÖNETİMİ...

(baştarafı 2. sayfada)

açıkça ve futûrsuzca hiçe saydığı bir sırada..?

Cumhuriyet, demokrasi, insan hakları, siyasi ve hukuki veçheleriyle, bir bütündür. Yöneticilerimi seçemiyorsam, dilediğim gibi örgütlenemiyorsam, mahkemede kendimi yeterince savunamıyorsam, düşünce, söz ve eleştiri özgürlüğüm yoksa, vb... işkencecilerden nasıl korunacağım? İçimizdeki en bilgili, en akıllı, en "uygar" kişiyi -öyle olduğunu kendisi de silah zoruyla ispatladıktan sonra!- PADİŞAH yapalım olsun bitsin. Hepimizi *emirle* o yönetsin. Kurallarını kendi getirsin. Yapılabilirleri, yapılamazları o tayin etsin. Kurallara uymayanlardan o hesap sorsun. Ondan hesap sormanın tek yolu da bir saray darbesiyle onu devirip yerine bir başka eli silahlıyı getirmek olsun!

Bu mudur uygarlık?

Sayın Soysal, belki de şimdi bu satırlarda, zaman zaman kendi aklınızdan geçenleri okuyorsunuz. öyle olmasını, kendime bir paye vermek için değil, demokrasiyi gerçekten hazmetmiş, özgürlüğün bahasını ve uygarlığın anlamını müdrik aydın yazarlarımızdan, düşünürlerimizden, hocalarımızdan biri olması gerekir diye düşündüğüm sizin şahsınızda, Türkiye'de demokratik hukuk ilkelerine bağlılığın sürmesi adına, yürekten temenni ederim. Öte yandan günün koşullarında "gerçekçi" olmak sözkonusuysa ve her konuda değilse bile bazı konularda susmanın, konuşmaktan daha açık belagat taşıyacağını da saygılarımla hatırlatmak isterim.

YAKALANMAYAN YURTSEVERLER..

(baştarafı 5. sayfada)

bankaya yatırılmasına mı bağladınız can çekişen Türkiye kapitalizminin kurtuluş ümidini...? Onu bilemeyiz. Bu sorunun cevabını siz düşünün. Düşünün ki, gece karanlığında bekçilik yaptığınız efendinizin kapısı önünde korkudan dizlerinizin bağı daha bir kesilsin.

KAPİTALİST ÜLKELERDE...

(baştarafı 9. sayfada)

ya otomobil, renkli televizyon, elektronik teçhizat, vb ihracatını kısması için olmadık gayretler sarfediyorlar...

Nitekim F.Almanya'nın dış ödemeler dengesi açığı var. Ve bu açık 1979'a kıyasla üç kat artarak 1980'de nerdeyse 30 Milyar Markı buldu. Bu F. Almanya'nın ihracat geliriyle ithalat geliri arasında ihracat geliri lehindeki farkın giderek azaldığına işaretti. Gerçekten de ticaret dengesindeki bu lehte fark, 1979'da 22.4 Milyar Mark iken, 1980'de 9.1 Marka düştü. Ödemeler dengesi açığının 1981'de de süreceği kesin. Son aylarda ABD'de faiz hadlerinin olağanüstü düzeylere ulaşması (%20 civarı) ve ABD dolarının hızla değer kazanması karşısında Alman Markının zayıflaması bu bakımdan ayrıca aleyhte faktörler.

Üretimde azalmanın ve işsizliğin artmasının bir diğer sonucu, vergi gelirlerinin düşmesine karşılık kamu harcamalarının artmasıdır. Bu yüzden F.Almanya'nın 1981 bütçe açığı 27 Milyar Markı buluyor. Kaldı ki, bir süredir ABD ve NATO çevrelerince kasıtlı geliştirilmekte olan soğuk savaş havası ve ABD'nin Avrupa'da silahsızlanma ve yumuşama sürecini yokuşa sürüp, tersine, militarist tırmanmayı hızlandırma hırs ve gayreti, sadık NATO ülkesi F.Almanya'da kamu harcamalarının, dolayısıyla bütçe açığının önümüzdeki dönemde daha da olağanüstü düzeylere ulaşmasına yolaçacaktır. Bilindiği gibi ABD yönetimi, NATO ortaklarının "savunma" masraflarını önümüzdeki beş yılı kapsayacak biçimde külliyetli miktarda artırmaları için ısrar etmekte ve bunu sağlama yolunda yoğun çaba harcamaktadır.

Öte yandan üretimde düşüş, maliyetlerin yükselmesi, dış ödemeler ve bütçe açığının sürmesi gibi olgular, hep bir arada, fiyatları etkilemekte, enflasyonist baskının sürmesine neden olmaktadır. Gerçi F.Almanya kapitalist dünyada en düşük enflasyon oranına sahip ülkelerden biri: 1980'de %5.5. Fakat Ocak 1981'de fiyatlarda bir aylık artışın %1'i bulması gidişin ne yönde olduğuna işarettir.

Bütün bunların ortaya koyduğu gerçek, F.Alman ekonomisinin şimdilik yavaş da olsa artan bir enflasyonla birlikte ağır bir durgunluk dönemine epeydir girmiş olduğudur. Durgunluğun getirdiği üretim düşüklüğü ve işsizlik, çalışan kitlelerin hızla yoksullaşmalarına, yaşam düzeyinin "Alman Mucizesi"ne hiç de yakışmayacak bir biçimde düşmesine yol açmaktadır. Buna rağmen, enflasyon oranı ortalama 5.5 iken (Ocak ayında görülen %1 artışı dikkate almak gerekir) işverenler sendikaları ücret artırımı taleplerine direnmekte, %2.5-3'ten fazla artışlara yanaşmamaktadır. Gerekçeleri de ücretlerde artışın sözde, enflasyonu körükleyeceğidir. Oysa enflasyona neden olan işçi ücretleri değil, kapitalist ekonominin kendi krizidir. İşçiler, tüm emekçiler -bütün kapitalist ülkelerde olduğu gibi F.Almanya'da da- "enflasyonla mücadele" adına bu krizin kurbanları yapılmak istenmektedir.

REAGAN'IN 60 GÜNÜ

(baştarafı 12. sayfada)

rekli ABD askerlerinin üslenmesine rıza göstermeleri için sıkıştırıyor. Bir yandan da S.Arabistan, Ürdün, Irak, Türkiye ve Pakistan eksenindе yeni bir "kuşatma paktı" oluşturma doğrultusunda gizli, açık her çabayı harcıyor.

Görüldüğü gibi Reagan yönetimi ilk 60 gününde barış ve detant sürecinin emperyalist çıkarlarla bağdaşmadığının eşi görülmedik bir açıklık ve pervasızlıkla ilan etmiştir.

REAGAN'IN 60 GÜNÜ

ABD'nin eski Cumhurbaşkanı Carter'in hazırladığı barış ve detant düşmanı politikayı yenisi, Reagan, daha da gözü-kara bir gayretle sürdürmeye devam ediyor. Emperyalizmin solumaktan özellikle hazettiği soğuk savaş, savaş hazırlığı, tehdit, baskı, demagoji ve komplo, dikta ve ölüm havasını dünyada elinin erişebildiği her yana yaymaktan çekinmiyor.

Ocak ayının sonunda yönetimi resmen devraldığının hemen ertesinde, daha ilk basın toplantısında, Sovyetler Birliğine yakası açılmadık sövgüler ve iftiralar savurmakla işe başladı. Bundan sonra ilk işi, daha iki ay önce muhalefet liderini idama mahkûm eden Güney Kore diktatörünü tantana ile karşılayıp yeni, sağlam vaadlerle uğurlamak oldu. General-Diktatörün ABD yöneticilerinin yamacında gazete sayfalarına yansıyan sırıtan çehresi, bu yakınlıktan hangi siyasetler ve yönelimler ve ne gibi bir gelecek için yeniden cesaret almış olduğunu bütün dünyaya gösteriyordu.

Bunun ardından, Washington-Pentagon siyasetinin yeni yıldızı, beş yıldızlı NATO generali Haig, ABD nin Dışişleri Bakanı sıfatıyla, eski Başkan Carter'in "insan hakları" demagojisinin içyüzünü daha da pervasız bir demagoji ve iftira saldırısı ile ortaya döktü. Dünyanın dört bir yanındaki Amerikancı-gerici dikta rejimlerini ABD'nin kendi "milli çıkarları" doğrultusunda açıkça destekleyeceğini ilân etti. ABD, artık, bu ülkelerde salt ABD yardım ve desteği ile ayakta durabilen rejimlerin sürdürdüğü açık terör, insan hakları ihlalleri ve demokrasi düşmanlığı konusunda fazla mızmızlanmayacaktı. Buna karşılık, bütün dünyada "terörizme karşı mücadele"yi gündemin baş maddesi yapacaktı!

NATO generali dışişleri bakanının anlayışına göre Latin Amerika'da, Asya'da, Afrika'da, Ortadoğu'da süregiden Ulusal Kurtuluş Hareketi bir "uluslararası terörizm" olayı idi. Ve bu olayın baş teşvikçisi ve destekçisi de Sovyetler Birliği! O halde ABD emperyalist siyaseti için ana saldırı hedefi Sovyetler Birliği ve sosyalist sistemdi. Detant "ölmüştü". Çünkü detant, Sovyetler Birliğinin ve diğer sosyalist ülkelerin ulusal kurtuluş mücadelelerini teşvik edip desteklemelerine gerçekten engel olmuyordu. Detant sayesinde bütün dünyada demokrasi, bağımsızlık, sosyalizm savaşı yeni yeni mevziler ve daha ileri boyutlar kazanıyordu. Buysa emperyalizm için, özellikle ABD emperyalizmi için, sonu mutlaka yıkıcı olan bir süreçti...

Detant'ın dayandığı güç dengesi bozulmalı, askeri düzeyde olsun, siyasi-ideolojik düzeyde olsun, ilerici güçler dünya çapında geriletilmeliydi.

LATIN AMERIKA

Reagan-Haig ikilisi -ABD yönetiminde etkinlik kazanan son elli yılın en gerici uzmanlar ekibinin görüş ve önerileri doğrultusunda- harekete geçmekte gecikmediler.

Bir yandan, Latin Amerika'da, terörcü çete niteliği bin olgu ve bin belgeyle ispatlanmış El Salvador rejimine Carter'in giderayak yeniden başlattığı askeri ve ekonomik yardımı arttırdılar. Şili'de faşist Pinoşe rejimiyle siyasi ve ekonomik ilişkileri daha da normalleştirirken, Salvador halk güçlerine Nikaraguadan silah sevk edildiği iddiasıyla Nikaragua'nın ilerici hükümetine ekonomik yardımı kestiler. Aynı gerekçeyle Küba'ya da siyasi - ideolojik saldırıyı azdırdılar. Bu arada Küba'ya ekonomik abluka uygulama hatta gerekirse askeri müdahale tehdidini ortaya attılar.

Ayrıca, Avrupa ülkelerinin Salvador halkına yapmaya hazırlandıkları Kızıl Haç yardımını durdurmak için bu ülkelere özel görevli bir gezici elçi(!) gönderdiler. "Elçi"lerini, El Salvador'da olanları "Küba-Sovyet müdahalesi"ne bağlayan sahte "belge"ler ve "kanıt"larla techiz ettiler. Ama El Salvador hakkında ABD tezi Avrupa'da umulduğu kadar tutmadı. Avrupa kamuoyu elikanlı, Amerikancı El Salvador cuntasının ne mal olduğunu, halk güçlerinin niçin savaştıklarını ve nerden güç aldıklarını iyi biliyordu. İngiltere'nin ünlü bayan başbakanı "Soğuk Savaş Cadısı" Thatcher ise, Reagan ve Haig'in El Salvador konusunda her dediklerine inanmaya ve ona göre davranmaya hazırdı!

AVRUPA

Reagan ve Haig, öte yandan, Avrupa'da detant ve silahsızlanma güçlerine karşı havayı sertleştirmek için NATO ortakları üzerinde baskıyı artırdılar. Reagan, Carter'in imzaladığı SALT 2 Anlaşmasını tanımayacağını tekrarlarken, NATO ülkelerine "savunma" adı altında askeri harcamalarını arttırmalarını dayatıyor, gerekçe olarak da "Sovyet yayılmacılığı" yalan ve demagojisini ileri sürüyordu. Bu sözde gerekçeye "ağırlık" kazandırabilmek için ABD Savunma Bakanı, Avrupa'da bloklar-arası güç dengesini bozma meyanında bazı NATO ülkelerini Nötron başlıklı füzelerle donatma gereğinden söz ediyordu!

Bu dayatmalar ve manevralar çeşitli NATO ülkelerinin en azından ağzının tadını kaçırdı. Federal Almanya Başbakanı Schimit özellikle tedirgin oldu. Bu tür tepkiler, Washington-Pentagon mahreçli soğuk savaş esintilerinin nerelere kadar uzanabileceğinin, bunun barış ve barışın sağladığı nimetler için ne tehlikeler içerdiğinin Avrupa başkentlerinde de yeterli ölçüde değerlendirildiğini gösteriyordu.

ORTADOGU

Ve Ortadoğu... "İsrail'i son derece takdir ediyoruz. Bütün dünya bilsin ki, İsrail'in kaderi bizim kaderimizle sımsıkı bağlıdır. İsrail ile aynı insan hakları anlayışını paylaşıyoruz..." Geçen ay Cenevre'de Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Komisyonu toplantısında ABD delegesi M.Novak böyle diyordu.

M.Novak "Amerikan Enterperise Institute" adındaki bir "bilimsel araştırma" kurumunun aşırı sağcı görüşleriyle tanınan üyesi. Bu kurumun finansmanını ise Exxon gibi bir dev petrol şirketi ile Chase Manhatten gibi bir dev banka ve sair çok-uluslu şirketler sağlıyor. Böyle birisini B.M. İnsan Hakları Komisyonunca yeni delege atayan Reagan yönetimi ilk 60 gününde Ortadoğu ile ilgili olarak ne yaptı?

Daha işe başlar başlamaz, Filistin Kurtuluş Örgütünü "terörist" ilan etti. Ardından, her yaptığını eleştirdiği, tersine çevirdiği Carter'in "eseri" Camp David anlaşmasını sürdüreceğini açıkladı. (Ama bir yandan da İsrail'in, işgal altındaki Filistin topraklarında yerleşme siyasetini sürdürmesinde beis görmedi.) Suudi Arabistan'a pahası yükünden ağır son model bombardıman uçakları sattı. Sonra arada "denge" sağlamak için bir o kadar uçak da İsrail'e sattı! Halen Mısır'ı, S.Arabistan'ı, Basra Körfezi ülkelerini, topraklarında sü-

(devamı 11. sayfada)

DAYANIŞMA
SORUMLU:O.Doğançay,YAZIŞMA ADRESİ:Hedwig Str. 40a,4220 Dinslaken
BANKA HESABI: Deutsche Bank, Konto-Nr: 1146117, BLZ: 350 700 30